ODRAZI

ODRAZI • školski list učenika OŠ Rudeš • Zagreb • 2011. • br. 33

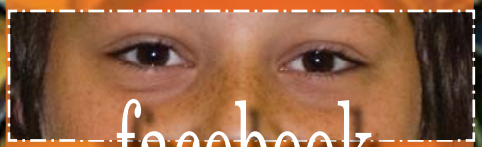

facebook

* naši filmovi na reviji

* blagoslov i prokletstvo pameti

* bok neandertalci

Uvodnik

Dragi učenici, učitelji i roditelji!

Zreli i stariji ušli smo u novu školsku godinu. I s puno više očekivanja. Ipak, nekima je prošla lakše, nekima teže. Svi smo se trudili biti svoji, drukčiji od drugih, lijepi, odlični. Ponekad su nas i loše ocjene iznenadile. Vidjeli smo to na vama, a i čuli vaše komentare po hodnicima. Izgleda da je nas šestaše već počela hvatati groznica oko upisa u srednje škole. Kao da nemamo vremena. Profesori nam uvijek govore da nisu svi za sve, a ipak svaki misli da je njegov predmet najvažniji i od nas traže naš maksimum. Učenje ili pisanje naših domaćih zadaća svakako ometa virtualni svijet. Pogotovo Facebook. Svi mi mislimo da ćemo utjehu i rješenje problema naći upravo u takvom svijetu. Fejs nas privlači svojim raznovrsnim mogućnostima. I nakon duljeg vijećanja o tome što bismo ove godine izabrali za temu našeg lista, odlučili smo se baš za fejs. Pokazati ga s dva kuta gledanja i u sve to uklopiti, naravno, naše učitelje. Jesu li i oni podlegli virtualnome svijetu?

U rubrici Iz rudeškog dnevnika osvrnuli smo se na događanja koja smo obilježili, i to s ponosom. A pokazali smo i da znamo pomagati. Siromaštvo je najrašireniji i najvažniji problem današnjeg svijeta. Puno ljudi nema dom, a još ih više gladuje. Katastrofe u svijetu također su tome pridonijele. Kako si međusobno pomagati, pokazali su naši učenici.

A većina je učenika u drugome polugodištu pokazala da su natjecanja in. Kaže naša ravnateljica da ih nije bilo kao do ove godine. I drago nam je da je na natjecanjima učenika sve više. I neke se naše novinarke, šestašice, pripremaju sljedeće godine za natjecanje. Već su si odredile prioritete! Stoga, obavezno prelistajte uspjehe naših učenika, možda i vi dobijete volju.

U Školske aktualnosti odvest će vas ankete i saznat ćete kako razmišljaju naši učenici. A imamo nešto i za naše roditelje. I naše najmlađe nismo zaboravili. Oni uvijek dobiju svoj medijski prostor. Možda uistinu kad odrastu, postanu zvijezde.

U tajne sportskih uspjeha ove vas godine nismo mogli uvesti, jer, kako kaže naš profesor Slavica, ovo vrijeme mailova, a ne papira možda je za mlađe, a ne za one put penzije. No zato smo pronašli šestaše dekače koji plešu.

I uz književne susrete, koje za nas priprema naša knjižničarka, profesorica Vesna, stići ćete do kraja. I na samom kraju ne zaboravite se opustiti uz Golu istinu.

Mi, novinarke, bile smo vrijedne i trudile se da naš školski list bude bolji nego prošlih godina. Nadamo se da smo uspjele i da ćemo vam se svidjeti.

Znamo da kad novi broj Odraza izađe iz tiska, da se svi tiskaju pregledati ga. To su činili proteklih godina (pogledajte i sami!). Nadamo se da ćete i vi tako.

Uzmite Odraze u ruke i čitajte nas!

Martina Dujić, urednica

IMPRESUM

ODRAZI, školski list učenika OŠ Rudeš, Zagreb, 2011., br. 33

Nakladnik
Osnovna škola Rudeš, Jablanska 51, Zagreb

Glavna i odgovorna urednica
Meri Farac Jemrić, prof. hrvatskoga jezika

Glavna urednica
Martina Dujić, učenica

Uredništvo
Martina Dujić, 6. d; Laura Bukvić, 6.d; Vanja Celinić, 6. d

Novinari
Laura Bukvić, Vanja Celinić, Martina Dujić, Dora Marojević, Katarina Jagatić, Elizabeta Grgić, Josipa Grgić, Mia Čop, Karla Pavičić, Viktorija Križić (6. d); Barbara Geld (6. a)

Urednica literarnih radova
Marina Rodić, učiteljica

Urednica likovnih priloga
Marina Rodić, učiteljica

Vanjski suradnic
Katica Šarić, pedagoginja

Unos teksta
Karla Pavičić, 6. d

Lektorica
Meri Farac Jemrić, prof.

Naslovnica
Nikola Jerković, 7.C

Adresa uredništva
OŠ Rudeš, Zagreb, Jablanska 51
tel. 3861-584
e-mail: os-rudes@zg.htnet.hr

Naklada
300 primjeraka

Grafička obrada i prijelom
Midij-com d. o. o.

Fotografija
Novinarska družina
Katica Šarić, pedagoginja
Vesna Latin Juričev, prof.

Iz sadržaja:

* Gola istina

naši filmovi na reviji

i ples je sport

naši kemičari u akciji

facebook

blagoslov i prokletstvo pameti

Učimo živjeti život

maturalac sedmaša

maturalac osmaša

IMAM STAV

* S knjigom prijateljujem

•Facebook među nama•

(+)plus i (-)minus za facebook

Facebook je danas omiljeno sredstvo komunikacije među mladima. Pruža mnogo, ali i skriva dosta negativnosti. Učenici se njime svakodnevno služe, no postoje i oni koji ga nemaju ili ne žele imati. Roditelji bi trebali znati ima li njihovo dijete fejs, tko su im prijatelji i s kime se viđaju. Jedino im tako mogu pomoći upadnu li u probleme.

Tko može danas zamisliti život bez fejsa? Nitko, ili barem većina. Takvo je vrijeme u kojem živimo. Profili na Facebooku svakodnevno se otvaraju. Na Facebooku možete pregledavati sadržaje, glasovati, komentirati, preporučiti njihove sadržaje ili članke drugima i slično. Ako nemaš *fejs*, nisi in. Iako pravila kažu da bi za otvaranje svojeg profila trebalo imati najmanje 13 godina, mnogi učenici nižih razreda imaju svoj *fejs* i uglavnom im služi za dopisivanje. Komunikacija među mladima svela se uglavnom na dopisivanje putem društvene mreže. Tko još koga gleda u oči i razgovara?

Komunikacija putem društvene mreže ima svoje prednosti i svoje nedostatke. Razne neugodnosti koje donose nepažljivo napisane rečenice, sadržaje koje smo namijenili prijateljima a pročitali su ih svi, preuzimanje identiteta, i razni drugi oblici uništavanja privatnosti.

Tako sve dobro donosi i sve loše. Zato o fejsu treba znati sve da se ne bi dogodilo nešto zbog čega ćemo kasnije požaliti.

Zato ćete u članku koji slijedi naći sve potrebne informacije o pozitivnim i negativnim stranama Facebooka. Pa ako još nemate svoj *fejs*, dobro razmislite jesmo li vam dali dobre razloge da ga imate ili ne. Također ćete saznati imaju li i što o Facebooku misle naši učenici i učitelji.

napisala: Sara Hruška

Facebook

Facebook je internetski portal koji omogućuje virtualno druženje korisnika. Nastao je prije sedam godina. Osnovao ga je Mark Zuckerberg, student s Harvarda. Danas je najpopularnija društvena mreža u svijetu i broji više od pola milijarde korisnika. Ima mnogo osnovnih grupa. Na Facebooku ljudi govore o svojem danu, stavljaju svoje slike, razgovaraju, igraju se. Najpopularnija igra na *fejsu* je "Farmwille". Nakon svake ekspanzije tvrtka je uvela neke tehničke novosti za bolje i lakše korištenje servisa. Valjana e-mail adresa i minimum 13 godina jest sve što je potrebno za registraciju i kreiranje profila na Facebooku. Glavna posebnost Facebooka brojne su aplikacije koje se mogu dodati na profil. Autori Facebooka kažu da je njihova misija učiniti svijet otvorenijim i povezanijim te su na početku razvoja mreže manje brinuli o sigurnosti i privatnosti svojih korisnika. Danas ipak postoji veća mogućnost kontrole privatnosti.

izvor: internet

(+) za facebook

Virtualni način komunikacije dobar je za sve one učenike koji u realnome svijetu teško ili gotovo nikako ne mogu započeti komunikaciju s drugom osobom. Nažalost, ima dosta nesnalažljivih, nesigurnih i sramežljivih učenika koji ne znaju razgovarati dok im Facebook otvara sva vrata komunikacije. I oni najsramežljiviji postaju razgovorljivi i drukčiji. Kad im se više ne da razgovarati, jednostavno prekinu i ne moraju drugoj osobi ništa objašnjavati. U tome im pomaže i predstavljanje pomoću nekog nadimka ili lažnog imena.

Pozitivna strana Facebooka jest ta što putem njega učenici mogu razgovarati s prijateljima koje nisu dugo vidjeli, upoznali su ih na moru ili nekom drugom putovanju. A možda imaju i rodbinu u nekim dalekim zemljama pa mogu s njima razgovarati.

Učenici koji se druže na *fejsu* mogu brže razmjenjivati neke informacije o školi, dogovarati se oko izrade prezentacija, plakata.

Ponekad je ljubav teško izreći osobi koja vam se sviđa. Za to je odličan *fejs*.

napisala: Vanja Celinić

facebook facebook facebook

(-) za facebook

Mnogi među negativnim stranama fejsa navode: ucjenjivanje, krađu informacija, krađu identiteta, lažno predstavljanje.

Naši bi učenici morali imati na pameti da je na Facebooku opasno pisati podatke o datumu i mjestu rođenja, broj telefona, adresu jer bi vam netko mogao ukrasti identitet. Želja za stvaranjem što većeg broja prijatelja također učenicima može udariti u glavu pa za prijatelje prihvaćaju osobe koje ne poznaju. A netko im se može i lažno predstaviti.

Učenici često zbog *fejs*a prestanu učiti ili uče manje. Nemaju vremena , a i ne da im se. Neki psiholozi ističu da dijete može postati ovisno o Facebooku.

Iako se na *fejs* mogu stavljati slike, što učenici najviše vole, mnogi stavljaju slike neprimjerenog sadržaja koje djeca mogu vidjeti.

napisala: Laura Bukvić

HAJ, JA SAM *ONLINE*

U našoj smo knjižnici pronašli novu knjigu Melite Rundek: Haj, ja sam online. Naslov djela učinio nam se zanimljiv i nakon čitanja shvatili smo da izvrsno oslikava ono o čemu smo u ovogodišnjoj temi htjeli pisati. Zato je naša novinarka Martina pripremila prikaz djela.

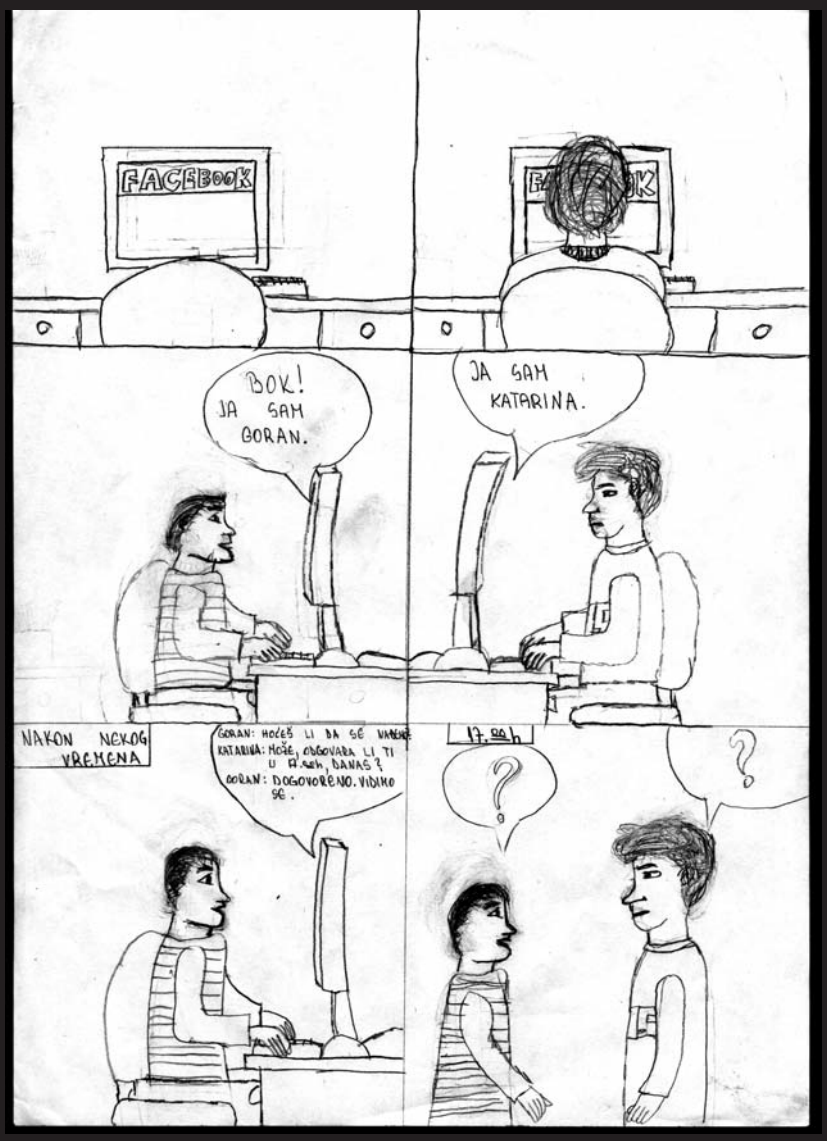

Knjiga govori o povučenom dječaku Goranu, njegovim prijateljima i obitelji. Goran, zvan Gizmo, ima petnaest godina. Povučen je i šutljiv dječak. Svoje dane najradije provodi u polumraku svoje sobe. Bio je zaljubljen u Ines, no u nedostatku samopuzdanja nije joj se usudio približiti. Veliku važnost u Gizmovu životu ima Praćka, Gizmov najbolji prijatelj, koji je, za razliku od Gizma, iznimno pričljiv, društven i uvijek sve zna. Kada je Gizmo dobio novo računalo, uz pomoć Praćke, otvara profil na Coolexu, javlja se na forum i tako počinje njegova virtualna komunikacija. Broj prijatelja rastao je iz dana u dan. A raslo je i Gizmovo samopuzdanje. Coolex je polako postajao najveća vrijednost njegova života, utjeha, nada i veselje. Postao je otvoreniji, ne samo u virtualnom već i u stvarnom svijetu. I roditelji i Praćka čudili su se nekom novom Goranu. Počeo je razgovarati s Ines. I sve je krenulo u dobrom smjeru.

No, književnica je u svojem djelu prikazala i loše strane virtualnog svijeta.

Goran postaje ovisnik o forumu, krvave su mu oči, rastresen je, ne uči. Mama čak inzistira da ode na razgovor psihologu.

Gizmo i prijatelj Frki nisu bili u najboljem odnosu, vrijeđali su se te podmetali jedan drugome. Frki je na Coolexu otvorio lažni profil "Katarina" te se počeo dopisivati s Goranom. Goran se polako zaljubio u Katarinu, djevojku s kojom se dopisivao, ne znajući tko se skriva iza Katarine.

Roman je svakako namijenjen tinejdžerima i nekima će o virtualnom svijetu svakako otoriti oči.

napisala: Martina Dujić

Rječnik fejsa

inbox - kutija za poruke
LoL-laught out loud - smij se naglas
fail - poraz, propao si, jadno
TrŠŠ - kad te netko živcira
zkj - zakaj, zašto
face - facebook
nezz – ne znam
btw-by the way - usput
lajkanje – sviđa mi se
status - objava, što mi je na umu
wtp - volim te puno
ijt - i ja tebe (volim)
wtf-welcome to facebook – dobro došli na Facebook
(L)-love - ljubav
/m/- punk znak
hh - hahahaha...
razz - razred
pree - predobro, savršeno
ktb - kaj te briga
xD,xP,:S,:),:D - smajlići
aj - ajde
kaxi - kako si
OMG-O my God - O moj Bože
bruka - sramota
šk - škola
dns - danas
sutt - sutra
pls-plizz - molim te
oke-ok - dobro
u-you - ti
zaš - zašto
ajooojjjjjj - žao mi je
ofc – naravno

pripremila: Viktorija Križić
izvor: internet

Upozorenja fejsa

- Nikada ne prihvaćaj ljude koje ne poznaješ!
- Na profil ne stavljaj broj mobitela ili adresu stanovanja!
- Nemoj u potpunosti otkrivati svoj indetitet!
- Ne dopisuj se s nepoznatom osobom!
- Ne stavljaj slike koje nisu primjerene za okolinu!
- Nemoj vrijeđati druge!
- Ne radi grupe protiv nekog ili nečeg!
- Nemoj davati drugima svoju lozinku!

pripremila: Josipa Grgić
izvor: internet

Za facebook

Imam Facebook koji mi uglavnom služi za igranje igrica i za dopisivanje s prijateljima. Posebno mi se sviđa što se mogu dopisivati s prijateljima koje često ne viđam. Vodim računa o tome da me ne prevare "lažni" prijatelji jer svoje prepoznajem po fotografijama, stilu pisanja i često se dogovaramo u školi kada ćemo ići na Facebook. Mislim da je pozitivna strana Facebooka što možeš pronaći nove prijatelje, a negativno je što ti se netko može narugati. Jednom me jedan dečko putem Facebooka vrijeđao, što nije bilo u redu, ali takve se stvari rijetko događaju.

Lucija Labaš Cvetko, 4. c

Za facebook

Već godinu dana imam Facebook. Roditelji mi ga ne brane jer na njemu ne provodim puno vremena, možda oko sat dnevno. I ne mislim da mi oduzima slobodno vrijeme jer nisam ovisan o *fejsu*. Uglavnom mi služi za dopisivanje, igranje igrica, ponekad pregledavam fotografije. U tijeku sam sa svojim prijateljima, znam što ima nova. Nisam baš upoznat s negativnim stranama Facebooka.

Leo Čop, 4. d

Facebook mi služi za dopisivanje s prijateljima, s onima koji su bliže i s onima koji nisu iz Hrvatske. Da nema ove internetske stranice, vjerojatno se ne bih čula s Amerikancima, Nijemcima i Slovencima koji sa mnom ljetuju. Facebook ima i svoje loše strane, no ipak nam služi za komunikaciju. Za razliku od SMS poruka, nije skup pa se možemo dopisivati s prijateljima u bilo koje doba dana i noći. Mislim da u ovo vrijeme mnogi mladi imaju ovu internetsku stranicu, među kojima sam i ja, pa mislim da je to prednost jer se svaki dan možemo dopisivati s onima koji nam nisu blizu, već su udaljeni nekoliko kilometara ili nekoliko stotina kilometara.

Ina Polić, 8. a

Imam Facebook jer se želim dopisivati s drugima. I to ne samo s onima iz Hrvatke nego i iz drugih zemalja. Na primjer, moja sestrična živi u Kanadi i, kako se ne možemo vidjeti, dopisujemo se putem Facebooka. Mislim da je dobro imati Facebook, ali moramo paziti da ne vrijeđamo druge. Mislim da nije dobro stalno "visiti" na Facebooku jer zapostavimo školske obveze, a možemo i postati ovisni.
I ja sama moram o tome voditi računa.

Karla Pavičić, 6. d

Protiv facebooka

Imam Facebook, ali ne bih se bunila da nestane. Uglavnom se njime služim za poruke jer nerado trošim novce za SMS poruke i zivkanje. Ponekad provedem sate i sate pregledavajući fotografije, komentare, statuse, grupe i razne gluposti koje me, zapravo, i ne zanimaju. Ne volim *fejs* jer izaziva ovisnost, koliko god to smiješno zvuči. Već sam nekoliko puta pokušala deaktivirati svoj FB račun, no kako se stari račun može ponovno aktivirati, svaki put bih ga obnovila i vratila na staro. Mislim da su djeca izgubila djetinjstvo, čak i moja generacija koja je relativno kasno otkrila *fejs*, u šestom razredu.

Dorotea Kasum, 8. b

Mislim da je Facebook precijenjen. Oduzima mi slobodno vrijeme. Iako mi roditelji ne brane i govore mi da budem u kontaktu s prijateljima na Facebooku, ja držim svoju riječ i još uvijek kažem ne Facebooku.

Ante Ivančić, 8. b

Nemam Facebook jer mi roditelji ne dopuštaju. A i ja mislim da mi ne treba. Moj brat Karlo ima *fejs* pa mi nekada dopusti da igram igrice. Mene jedino to zanima. Znam da se brat na Facebooku dopisuje. Kada bih ja imao *fejs*, služio bi mi samo za igranje igrica, ali to mogu i bez njega pa mi zato i ne treba.

Filip Juras, 1. a

Mislim da je Facebook odličan način komunikacije s prijateljima koji žive daleko. Također je zabavan način traženja informacija o drugim ljudima. No Facebook je vrlo loš za korisnike koji ga ne znaju rabiti. Teško prepoznaju lažni profil. Zbog svih opasnosti koje skriva ja još uvijek nemam svoj profil na Facebooku. A i još uvijek se držim savjeta svoje mame koja kaže da Facebook nije za maloljetnike jer nismo dovoljno odgovorni i često smo neoprezni. Stoga sve u svoje vrijeme.

Sara Hruška, 6. c

Učitelji o facebooku

O Facebooku mogu reći da ima i dobre i loše strane. Dobre – neograničena komunikacija, loše – razna ogovaranja. Moje dijete ima Facebook, a ja smatram da meni nije potreban.

profesorica Tihana Bušić

Možda sam među rijetkima u školi koji imaju Facebook. Uglavnom mi služi za dopisivanje s ljudima koje često ne viđam. Ne sviđa mi se što na Facebooku postoje grupe u koje se učenici povezuju pa mogu vrijeđati i omalovažavati druge.

profesorica Marija Menalo

Mislim da je Facebook dobra stvar jer, prije svega, povezuje ljude i uvijek si u kontaktu s prijateljima. Ono što nije dobro jest to što nekima služi za vrijeđanje i lažno predstavljanje. Imam Facebook.

učiteljica Marina Rodić

Mislim da Facebook nije dobar način komunikacije za djecu. Putem Facebooka događaju se razna zlostavljanja. Bilo bi dobro da roditelji stalno kontroliraju Facebook svoje djece jer tako mogu izbjeći razna iznenađenja i razočarenja. Ja nemam Facebook i za sebe kažem da sam antifacebookovac.

profesorica Mirjana Jukić

Mislim da je pozitivna strana Facebooka ta što možemo brzo, svakodnevno komunicirati, podijeliti sve informacije s ljudima koji su nam dragi i potrebni u životu, a negativno je to što nas odvlači od neposrednog komuniciranja koje je zapravo najbolji oblik druženja – naći se s onima koje želiš: na kavici ili u šetnji, u kinu i sl. Po mom mišljenju nikakav medij ne može, i ne bi smio, zamijeniti ovakav oblik druženja. Ja imam otvorenu stranicu na Facebooku, koju je za mene otvorio moj stariji sin, ali ne stavljam svoje fotografije, niti bilo što drugo, ne *chatam*, obrišem pozive za prijateljstvom, jer jednostavno nemam ni vremena ni želje za takvim komuniciranjem.

ravnateljica Mirjana Ljubić

Za razliku od svoje djece nemam Facebook. Ja se još uvijek družim s prijateljima u stvarnosti a ne virtualno. Mislim da roditelj mora imati pod kontrolom Facebook svoje djece. Mojoj djeci Facebook uglavnom služi za dogovaranje za izlaske ili zadaću. Svakako je dobra strana Facebooka komunikacija, no više je loših jer djeci oduzima previše vremena pa zapostavljaju školske obveze.

učiteljica Branka Šobatović

Često govorim da je Facebook stvorio novi jezik koji treba mijenjati jer su današnja djeca postala potpuno nepismena. Premda, mogu reći da je pozitivna strana Facebooka ta što je danas moguće stupiti u kontakt s osobom kojom inače ne biste komunicirali. Nisam za to da sva djeca imaju Facebook upravo zbog velikih zamki. Moja ga kći još uvijek nema i ja sam sretna zbog toga, a nemam ga ni ja. On je kao jumbo plakat na kojem svi o tebi mogu sve znati. Svoj život ipak volim držati pod kontrolom.

profesorica Miranda Kekez

Ne koristim se Facebookom. O njemu mislim da povezuje ljude, a učenicima, nažalost, služi za vrijeđanje. Također mislim da prije petnaeste godina djeca ne bi smjela imati Facebook.

profesorica Josipa Mesić

napisala: Laura Bukvić
fotografirala: Meri Farac Jemrić, prof.

•Kako smo obilježili Reviju hrvatskog filmskog i videostvaralaštva djece•

* AJMO GLEDAT FILM

Filmsko i videostvaralaštvo djece jača iz godine u godinu pa su na ovogodišnjoj 48. reviji bila prijavljena 152 filma, a u službeni su program Revije uvrštena 94 filma u trajanju od 7 sati i 54 minute. U realizaciji Revije sudjelovali su Osnovna škola Rudeš i Hrvatski filmski savez.

Iako je Revija održana krajem rujna, pripreme za njezino održavanje počele su dosta ranije. Na sjednicama UV-a ravnateljica je obavještavala učitelje o njihovu zaduženju tijekom trajanja Revije. Trebalo je primiti i ugostiti učenike i mentore 43 škola, nekoliko foto kino klubova i udruga. Naravno, za sve one koji nisu iz Zagreba i okolice organizirano je noćenje u hotelu, a domaćini su im bili naši učitelji. Oni su ih pratili od hotela do kina i trudili se biti pravim domaćinima. U subotu je za sve uzvanike i djecu te njihove mentore u našoj školi pripremljen ručak. Kuharice i naša stalna kuharska ekipa pripremile su izvrsna jela, a u pripremi kolača, poznatih rudeških paprenjaka, pomogle su i učenice.

Uspješnosti održavanja cjelokupne Revije najviše su pridonijele naše filmske mentorice Mirjana Jukić i Katica Šarić te ravnateljica Mirjana Ljubić. One su se organizacije Revije primile dosta ranije te osmislile program, plakate, brošuru, poklone za učenike i mentore i sve što je bilo potrebno.

No, ne smijemo zaboraviti i na naše učenike koji su sa svojim razrednicima nazočili revijskim projekcijama. A one su se održavale u kinu "Europa" tri dana i bile podijeljene u osam revijskih projekcija. Četvrtoga, posljednjeg dana, u kinu "Tuškanac" upriličen je razgovor priređivača Revije s voditeljima filmskih i videodružina te razgovor djece s članovima Ocjenjivačkog suda.

Naši su, a i drugi učenici, mogli pogledati 94 filma od kojih je većina bila animiranih, potom dokumentarne i igrane filmove, kojih je bilo najmanje, te reportaže i ponešto filmova ostalih vrsta. Među igranim filmovima prevladavale su teme iz dječje i školske svakodnevice. Neki su se filmovi bavili temom *bullyinga* i neprihvatljivog ponašanja u školi i oko škole. Ljubavna je tematika bila zastupljena u samo pet filmova. Bez obzira na to dvorana je uvijek bila puna i svi su, i djeca i posjetitelji, mogli uživati, pa i nasmijati se, dječjim uradcima.

Revija je zatvorena s nadom da na sljedećoj bude prijavljeno još više filmova.

napisala: Vanja Celinić

Filmovi, koje sam vidjela, bili su zanimljivi, a posebno su mi se svidjeli oni koje su napravili naši vršnjaci.

Katarina Jagatić, 6. d

Na projekciji su se uglavnom prikazivali dokumentarni filmovi, a njih baš i ne volim tako da sam više gledao uokolo. No neki su mi privukli pozornost: "Bijela Ninja" i "Podmornica".

Ante Parlov, 6. d

Iako je za nas dečke odlazak na projekcije predstavljao mučenje, filmovi koje sam gledao su me zainteresirali. Bilo je duhovitih i poučnih.

Bruno Mihovil Knežević, 6. d

Mislim da je ovogodišnja Revija bila izvrsna i jako sam zadovoljna, od organizacije do prikazanih filmova. U Reviji su sudjelovali svi članovi filmske grupe, drugi učenici i većina naših učitelja i djelatnika koji su bili zaduženi za određene organizacijske dijelove. Bez svih taj se posao ne bi mogao odraditi: organizacija smještaja, prijevoza, slobodnih aktivnosti za učenike sudionike, kazališna predstava, posjet našoj školi, zajednički ručak, izrada poklona za sve sudionike i još mnogo drugih detalja. I kada bi ponovno trebalo organizirati reviju, prihvatila bih se tog posla. Iako je bilo naporno, pozitivni komentari ljudi potvrđuju mi da je bilo dobro i drago mi je što smo ih ugostili u našem lijepom Zagrebu i u našoj školi.

Od odgledanih filmova izdvojila bih zanimljivi animirani film *Antuntun* iz OŠ Petra Zrinskog, reportažu o *Ljubiteljima kave* iz Gunje te igrani film *Nona i komp (ne) idu zajedno* iz OŠ Vladimira Nazora iz Rovinja. A što reći o našim filmovima, sva tri su izvrsna. Teško mi je reći koji je od njih najbolji. Kao da pitate mamu koje joj je dijete najdraže: svako na svoj način. Naš je film *Sjaj rudeške zvijezde* definitivno bio najbolji film na ovogodišnjoj Reviji.

Bavljenje ovakvim oblikom stvaralaštva kreativan je način da učenici svoje slobodno vrijeme iskoriste na način da sami stvaraju filmske sadržaje i na taj način obrađuju teme koje ih zanimaju. Učenici tako postaju aktivni sudionici društvenog života, a ne samo promatrači koji sjede doma zavaljeni u naslonjačima i šaltaju gomilu programa. Mislim da je važno pružiti učenicima mogućnost da se kreativno izraze.

razgovarale pa pripremile:
Dora Marojević
Viktorija Križić

Što nam poručuju članovi Ocjenjivačkog suda

* Ajmo snimit film

Tema ovisnosti, odnosno konzumiranja alkohola i droge pojavljuje se u jednom filmu, a dva govore izravno o dječjim problemima s ocjenama, koji izazivaju i probleme u odnosima s roditeljima. Vrlo su zanimljivi filmovi koji kritiziraju i ismijavaju negativne pojave u društvu, kao što su mito i korupcija, te izrabljivanje naivnih mladih ljudi željnih slave. Ima tu i ambicioznih pokušaja snimanja "krimića" i horora, pa i parodija na temu poznatih filmskih djela. "Slabost" ju u mnogim igranim filmovima to što djeca u njima glume odrasle pa zato i ozbiljne teme djeluju kao parodije. To je signal voditeljima medijskih družina da trebaju upornije nagovarati kolege u zbornici, roditelje učenika ili prijatelje iz filmskog kluba da pomognu kako bi dječji film bio uvjerljiviji i uspješniji.

Dakle, neka svima uvijek na umu bude poruka: 'Ajmo snimit film!'.

Maja Flego, glasnogovornica Ureda pravobraniteljice za dječja prava

Nagrađeni učenici

* Potreba da se kroz filmski jezik progovori o sebi i o svijetu oko sebe

Prvo moram istaknuti da je 48 respektabilna brojka za jednu godišnju smotru. Duga tradicija samo potvrđuje da je revija filmskog i videostvaralaštva potrebna i korisna u odgojnom, obrazovnom ali i šire kulturnom kontekstu.

Ako od samog početka obrazovanja uložimo napor da djeci pružimo osnovna znanja o filmu i videu, napravit ćemo jedan mali korak prema njihovoj samosvijesti, malu generaciju koju na ovom području nitko neće moći tek tako vući za nos.

Neven Hitrec, filmski redatelj

* Za film je potrebno ponešto znanja

Za narativni ili dokumentarni film potrebno je ponešto znanja. Kao što svi znamo, filmova koji se lako prate i drže našu pozornost i nema tako puno. Neki od prijavljenih filmova sasvim su me lijepo zabavili. Uz nešto bolju filmsku naobrazbu i neke od povremenih režijskih grešaka, koje bi se mogle lako ispraviti, dobio bi se sasvim gledljiv film. Ako vam to uspije, tehnika dostupna svima učinit će vaš film istovjetnim (ako ne i boljim) od profesionalnih ostvarenja.

Milan Trenc, filmski redatelj

* Nove medijske tehnologije čine film

Film ne mora uvijek biti i umjetničko djelo. Može se govoriti o informaciji, dokumentaciji, zabavi, obrazovanju i sličnim funkcijama snimljenog materijala. Samo posjedovanje neke perfektne tehnike i računalnog programa zaista ničim ne jamči da smo osigurali siguran uspjeh. Filmovi poglavito nastaju u ljudskoj glavi, oni su rezultat ljudske mašte ili ljudskog zapažanja životnih činjenica, nakon čega slijedi umjetnička ili, recimo, stvaralačka sposobnost, odnosno nadgradnja.

Krešimir Mikić, profesor

NAŠI FILMOVI NA REVIJI

Na Reviji su se s tri filma predstavili naši filmaši i njihove mentorice Mirjana Jukić i Katica Šarić.

1. PSEĆA ŠKOLA – reportaža
učenici: Luka Bošković, Dominik Kvesić, Lucija Buljan, Goran Kurdija, Rea Biondić

Film govori o školovanju pasa koji će jednoga dana raditi kao rehabilitacijski psi te o školovanju budućih pasa vodiča za slijepe osobe u jedinom centru za obuku pasa u ovom dijelu Europe.

2. SJAJ RUDEŠKE ZVIJEZDE – dokumentarni film
učenici: Marko Ranogajec, Andrea Jurakić, Lana Radusin, Ivan Knežević

Film govori o životu jednog "obično-neobičnog" dječaka, o njegovim interesima, stavovima, željama ...

3. PJEVAJ ŠTO VOLIŠ – animirani film (prvi)
učenici: Lea Idžotić, Dario Dominik Bagarić, Franko Pripuz

Film govori o tome kako u životu treba biti oprezan sa željama jer nikada se ne zna što se može ostvariti.

napisala: Laura Bukvić

Luka daje autograme

* O filmu još jednom za Riju

Na prošlogodišnoj 47. reviji hrvatskog filmskog i videostvaralaštva djece, koja je održana u Koprivnici, među 10 najboljih filmova odabran je film Još jednom za Riju. Stajališta obaju Ocjenjivačkih sudova bila su ista. Film je zaslužio priznanje i pozornost sviju, a o tome mogu svjedočiti svi oni koji su ga pogledali.

Film govori o iznimnom i rijetkom psu u Hrvatskoj, psu Riji, te prati jedan njegov dan u radu s djecom s posebnim potrebama.

Za djecu iz ustanove Mali dom upriličena je premijera filma u kinu "Tuškanac", a među djecom bila je i Rija koja je pozorno pratila film o sebi.

Tko je Rija?

Rija je pas koji je rođen 1. 6. 2006. u Norveškoj i s dva mjeseca starosti dolazi u Hrvatsku na socijalizaciju koja je trajala godinu dana. Nakon toga odlazi na školovanje u Centar za školovanje pasa vodiča, terapijskih i rehabilitacijskih pasa "Silver". Rija danas poznaje 54 naredbe, što je impresivno znanje. Voli ljude i voli pokazivati što sve zna. Radi u ustanovi Mali dom s djecom s posebnim potrebama. Posebna je po tome što se na poslu prilagođava svakom djetetu i sa svakim ima jedinstven odnos. Rija ponajprije motivira djecu na izvođenje postavljenog zadatka bez obzira na to radi li se o motoričkom ili kognitivnom zadatku. Djeca uz Rijinu ljubav i pomoć dobiju potrebnu sigurnost pa lakše izvode postavljene zadatke u terapijskom radu. To sve omogućuje da svako dijete ostvari svoj maksimalni potencijal. Što je još važnije, sve se događa kroz igru, pa su djeca sretna i zadovoljna.

Kad nije na poslu, vrijeme provodi u prirodi i tada je kao i svaki drugi pas, zaigrana, ponekad malo prkosna, obožava društvo, a posebno voli plivanje.

Jedan Rijin radni dan započinje buđenjem u 6.10. Slijedi jutarnja šetnja do 7.00 kada kreće na posao. Tamo jede i odmara se do prve aktivnosti s djecom s kojom radi četiri sata, a ostatak se odmara. U 16.00 ide kući.

* Ustanova *Mali dom*

Mali dom ustanova je koja se bavi rehabilitacijom djece i mladih od rođenja pa do njhove 21. godine. Kao što nam je rekla gospođa Mirjana Marojević, koja radi u ustanovi kao socijalna radnica, k njima dolaze djeca koja imaju razvojne poteškoće i to djeca i mladi koji ne vide ili ne vide dobro, koji se ne mogu samostalno kretati, koji ne čuju dobro ili koji trebaju pomoć u svakodnevnom životu.

Mali dom osnovan je prije 12 godina. Punih je 10 godina djelovao pod nazivom Mala kuća. Danas se nalaze se u Zagrebu, u Baštijanovoj ulici na Trešnjevci.

" Djeca iz Malog doma-Zagreb žive sa svojim roditeljima i svaki dan dolaze k nama kao što ostala djeca idu u vrtić ili u školu", rekla nam je gospođa Marojević.

U Domu im pomažu na razne načine, no uglavnom se puno igraju s njima, vježbaju, pričaju priče, i posebno ih uče, kako nam je istaknula gospođa Marojević, kako da se brinu za sebe - da samostalno operu ruke, zube, da se sami obuku i slično. U radu im, naravno, pomaže i Rija. Bez nje je učenje nezamislivo.

Također je potrebno raditi i s njihovim roditeljima koje treba educirati, pružati im podršku, savjetovati ih.

Gospođa Marojević na kraju je posebno istaknula:"Djeco,

svaki put kad mislite da vam je teško u školi jer morate puno učiti i raditi, sjetite se stvari koje možete samostalno raditi jer ste zdravi i nemate razvojnih poteškoća. Zato, neka vam ništa ne bude teško."

A sve vas pozivamo da dođete u Mali dom i upoznate se sa svojim vršnjacima koji se jako vesele posjetima i vole društvo. Bit ćete bogatiji za novo iskustvo.

napisala: Dora Marojević
fotografirala: Katica Šarić, ped.

•Humanitarna akcija "Božić u nama"•

OSAM NAS JE, ALI SE NE ŽALIMO

U vrijeme Božića u našoj je školi održana humanitarna akcija pod nazivom "Božić u nama" s ciljem da se pomogne osmeročlanoj obitelji iz Zagreba, iz naselja Kozari bok. Obitelj je bez struje i vode. Griju se i pišu zadaću tek uz slabi plamen svijeće. Ipak njima ništa nije teško, međusobno si pomažu. Ne žale se. Suočeni su sa stvarnošću i to prihvaćaju.

Vrata knjižnice 16. prosinca cijeli su dan bila otvorena. Mogli smo ostaviti novčane i materijalne stvari. Mi uvijek volimo pomagati, što smo i dokazali u humanitarnim akcijama prethodnih godina. Nadam se da je odaziv u ovoj akciji bio dobar. Valjda smo shvatili da trebamo pomagati jedni drugima, pa i sitnicama.

napisala: Martina Dujić
fotografirala: Katica Šarić, ped.

Izvješće pedagoginje Kaće nakon održane humanitarne akcije

naši učenici s darovima

Humanitarna akcija „Božić u nama", koju smo pokrenuli u vrijeme iščekivanja Božića i njome obradovali jednu mnogobrojnu obitelj na Žitnjaku, zaslužuje svaku pohvalu. Sakupilo se više kilograma prehrambenih namirinica (brašno, sol, šećer, ulje, mlijeko, tijesto, riža, slatkiši...), odjeća, obuća, školski pribor, igračke i 2.758,80 kuna. Za te novce kupili smo im peć za grijanje i DVD-player. Dom ove romske obitelji za Božić bio je ispunjen toplinom i glazbom koju su im poslali učenici naše škole.

Još jednom hvala svima na darežljivosti i spremnosti da se odazovu akciji.

• Božićni koncert Osnovne škole Marina Držića'•

USUSRET BOŽIĆU

Učenici Osnovne škole Marina Držića gostovali su u rudeškoj školi povodom nadolazećeg blagdana Božića. Koncert je održan 16. 12. 2010. u predvorju škole. Uz pratnju dirigenta i voditelja Mladena Beljana učenici su izvodili pjesme Kirie Eleison, U to vrijeme godišta i mnoge druge. Svojim su trudom i zalaganjem doista zaslužili pljesak. Božićni su koncert mogli čuti i svi oni koji su se slučajno zatekli u školi jer je ulaz bio slobodan. U publici su bili i neki profesori i učenici naše škole.

• Božićni sajam•

SKROMNO, ALI VESELO

Božićni se sajam održao u sklopu božićne priredbe i zimskih praznika. Uglavnom ga organizira učiteljica Snježana Babić ispred naše dvorane u kojoj se održava priredba, no ove je godine učiteljica u to vrijeme bila odsutna pa se organizacije sajma prihvatila profesorica Miranda Kekez i učenici njezinog šestog a. I ja među njima. Izradili smo čestitke, ukrase za bor, božićne kutijice i sl. Prodaja je na našem skromnom, ali veselom štandu trajala od početka pa do završetka božićne priredbe. Na kraju smo bili prilično zadovoljni prodajom i novcima koje smo dobili, a potrošit ćemo ih u humanitarne svrhe.

•Održana je božićna priredba za sve posjetitelje i uzvanike•

BOŽIĆ U NAMA I OKO NAS

Tradicijom organizirana svake godine, božićna se priredba svetošću i radošću odvijala i ove. Na priredbi nas je, kao i uvijek, pozdravila naša draga gđa ravnateljica, najavu nam pročitale učenice petog i četvrtog razreda, Kim i Mateja, a plesali, recitirali i glumili i brojni drugi. Cijelu je priredbu također pratio i naš školski zbor sa svojim pjesmama. Izvođače smo počastili jakim pljeskom.

napisala: Barbara Geld
fotografirala: Miranda Kekez, prof.

Svi na broju!

Malo nas je, al' nas ima

maaaaaaskeeeeeeeeeenballllllllll

komentirali novinari
fotografije: učenici

jak, jači, najjači

Gdje da šprica mo?

• Bili smo domaćini županijskog natjecanja iz ekolgije •

PRAVI DOMAĆINI

I ove je godine za županijski Ekološki kviz "Lijepa naša" bilo potrebno ponoviti gradivo iz prirode, bilogije, kemije, geografije i vjeronauka, koje se propituje pismeno i usmeno, te napraviti dobru PP prezentaciju pod motom "Istražili smo – uradili smo – predlažemo".

prof. Dunjica 'Kako li se zove ovaj mali?'

prof. Danka 'A gdje ste vi?'

Već je nekoliko godina OŠ Rudeš domaćin županijskog Ekološkog kviza "Lijepa naša". U pripremi i organizaciji uvijek se posebno ističe profesorica Marijana Bastić, tajnica natjecanja. Trudi se da sve bude blistavo, da svaki detalj bude odrađen i da na kraju svi oni koji dođu u našu školu, budu zadovoljni.

Na natjecanju su sudjelovale ekipe iz 21 osnovne škole i 4 ekipe iz srednjih škola. Među njima je bilo i onih koji su se prijavili prvi put, što znači da je natjecanje sve zanimljivije. U ranim jutarnjim satima sve su ekipe morale doći u OŠ Rudeš te se registrirati. Registracijom su se bavile naše profesorice Danka i Dunjica te besprijekorno odradile svoj dio posla. Nakon kratkog svečanog otvorenja natjecanja, profesorica Bastić uputila je sve učenike i dežurne mentore u učionice na pisanje ispita, a za ostale je mentore bilo organizirano druženje. Zapravo, u organizaciji se pazilo da svi budu zaposleni da nikome ne bude ''dosadno''. Uslijedile su prezentacije praktičnoga rada i usmeni dio.

Ekipe su se u PP prezentacijama bavile raznim ekološkim temama, temama ovisnosti i drugim problemima suvremenog čovjeka. Njihov rad, pismeni te usmeni ispit pratilo je 15 članova Županijskog povjerenstva, a među njima su bili i naši profesori: Miroslava Mamić, Marijan Đordić, Irena Ploh, Marija Menalo, Ruža Jonjić i Zoran Beroš. Zbrajanjem ostvarenih bodova na državno su natjecanje poslali tri osnovne i tri srednje škole.

Među najboljim ekipama, nažalost, ove godine nije bilo ekipe iz naše škole, premda su bili izvrsni peti. Ekipu su činile četiri učenice: Izabela Barać, 5. a; Antonija Mamić, 6. b; Sara Periš, 7. a; Mija Milić, 8.c s mentoricom, profesoricom Josipom Mesić.

• Što je o županijskom natjecanju rekla profesorica Marijana Bastić •

SVE SE MOŽE KAD SE HOĆE

Naša je škola proteklih šest godina bila domaćin županijskog natjecanja iz Ekološkog kviza "Lijepa naša" za osnovne i srednje škole Grada Zagreba. Posebnost je ovog natjecanja u tome što je ono interdisciplinarno jer obuhvaća nastavne i mnogobrojne izvannastavne sadržaje iz biologije, kemije, geografije i vjeronauka. Složenost ovog natjecanja očituje se i u samoj pripremi i provedbi jer se sastoji od pismenog testa s pitanjima iz navedenih područja, prezentacije praktičnoga rada i usmenog dijela za pet prvoplasiranih ekipa.

Poticaj za daljnji rad

Naime, iz godine u godinu povećava se broj osnovnih i srednjih škola koje prijavljuju svoje četveročlane ekipe za sudjelovanje u ovom natjecanju. To nas izuzetno veseli jer nam je to, uz pozitivne povratne reakcije od strane sudionika natjecanja, članova Povjerenstva i drugih, jedan od pokazatelja dobre organizacije i uspješne provedbe ovog natjecanja. Istodobno, ova činjenica za nas kao organizatore predstavlja nove izazove: kako "utrpati" programske sastavnice natjecanja u što kraće vrijeme, pronaći "zabavu" za učenike koji čekaju na svoj red u natjecanju i sl., a da svi budu zadovoljni. Interesantno ja da svake godine barem jedna škola pošalje svoju ekipu a da prethodno ne pošalju prijavu, no mi kao dobri domaćini uvijek se na to pripremimo i rado ih ugostimo.

Timskim radom i dobrom suradnjom do uspješnog natjecanja

Moja uloga tajnice Županijskoga povjerenstva za pripremu i provedbu natjecanja iz ekologije jest izrada popisa učenika i mentora prijavljenih za natjecanje, slanje poziva u suradnji s ravnateljicom i tajnicom škole, izrada detaljnog plana i programa natjecanja, usklađivanje svih aktivnosti tijekom pripreme i provedbe natjecanja, pisanje završnog izvješća. Posebno moram naglasiti da priprema i provedba ovog natjecanja ne bi bila moguća bez susretljivosti, svesrdne pomoći i usklađenog rada naših učitelja, kuharica i drugog osoblja. Također moram pohvaliti i ovogodišnje sedmaše i sedmašice koji su bili uključeni u mnogobrojne aktivnosti tijekom cijelog natjecanja.

Odmor uz kavicu

Najveće mi je zadovoljstvo kad po završetku natjecanja u kasnim poslijepodnevnim satima zajedno s kolegama, koji su odgovorno i savjesno odradili svoje poslove vezane uz natjecanje, sjednemo pa uz kavu i "ostatke" hrane, pomalo umorni, razmijenimo dojmove. Pritom dobijem smjernice za buduću, još kvalitetniju, organizaciju natjecanja iz ekologije.

• Kako su naše učenice primile peto mjesto •

BIT ĆE BOLJE DRUGI PUT!

Krenuli smo s pripremama za natjecanje krajem prvog polugodišta. Zanimalo nas je kako se hrana razgrađuje u ljudskom organizmu, a kako na sobnoj temperaturi. I za vrijeme praznika dolazili smo u školu i promatrali mijenjanje ostavljene hrane. Početkom drugog polugodišta među učenicima smo proveli upitnike o njihovim prehrambenim navikama te ih educirali o pravilnoj prehrani. Dva tjedna prije početka natjecanja, a toliko nam je vremena ostalo, učili smo i ponavljali gradivo. Vrijeme smo, nažalost, potrošili na zbrajanje rezultata i analizu te izradbu prezentacije. Petak je za mene bio dan D. Najstarija sam i najodgovornija. Pismeni dio dobro smo napisali, iako sam malo više očekivala od učenica 5. i 6. razreda. S prezentacijom sam bila zadovoljna, iako su članovi Županijskog povjerenstva imali primjedaba, a one su se uglaavnom odnosile na pozadinske boje i sitne grafičke nedostatke.

Čekanje rezultata proveli smo izležavajući se u maloj dvorani, a kad smo saznali da prolazimo na usmeni, malo smo se primili knjige, da nešto sitno ponovimo. No izgleda nedovoljno jer je jedan dio ekipe potpuno blokirao, premda su i pitanja bila teška i zbunjujuća. I tako smo postali peti. Državno prvenstvo neću vidjeti. Iako djevojke dogodine imaju novu priliku.

Ovo je dobra pouka za ubuduće da se nikad ne treba oslanjati na 'netko drugi će znati'.

Mija Milić

* Drugi o natjecanju

razgovarale i fotografirale:
Martina Dujić i Barbara Geld

U jutarnjim smo satima zamolili neke od ekipa za kratak razgovor. Zanimalo nas je čime su se bavili i čemu se nadaju.

Ženska opća gimnazija Družbe sestara milosrdnica s pravom javnosti

Četiri djevojke koje su prvi put u vašoj školi, ali i na natjecanju. Dosada nismo sudjelovale. Bavimo se svakodnevnim problemima. Spomenule smo i mnoge savjete za poboljšanje prehrane. Bile bismo ponosne kada bismo prošle dalje, no tko zna. Možda smo naučile i ponovile sve u dva mjeseca koliko smo se pripremale za natjecanje.

OŠ dr. Vinka Žganca

Naši su učenici prvi put u vašoj školi i jako nam se sviđa. Iako naša škola dolazi već ranije. U našoj su grupi učenici petih, šestih, sedmih i osmih razreda tako da smo pokriveni. Trudimo se i pripremamo od početka školske godine i nadamo se, naravno, državnome.
Naša je tema ove godine mirisni vrt. Govorimo o zagađivanju okoliša i kako da se ono spriječi.

3. gimnazija

Mi smo dečki iz 3. gimnazije. Ima nas od prvog do četvrtog razreda. Prvi smo put u vašoj školi tako da nemamo dojmova, ali će ih biti. Mislimo da smo se pripremali dovoljno dugo da sve znamo.
Bavimo se Dravom i Dunavom. Govorimo o zaštitnom području navedenih rijeka te o biljnom i životinjskom svijetu u njima.

OŠ Sesvetska Sopnica I i II

Prošle smo godine sudjelovali na natjecanju i dobro se zabavili pa se takvoj zabavi nadamo i ove godine. Sviđa nam se vaša škola i organizacija tako da dolazimo i sljedeće godine. Bavimo se temom ovisnosti. Govorimo o tome kako sve više mladih konzumira neki od oblika ovisnosti. Također spominjemo i načine na koje se zaštititi od ovisnosti. Budući da smo se pripremali tek dva tjedna, moramo biti iskreni, ne nadamo se državnome. Došli smo s dvije ekipe sudjelovati i zabaviti se.

• Naši učenici na natjecanjima •

SVE NAS JE VIŠE

Ove su godine, kao i prošle, školska natjecanja počela početkom drugog polugodišta. Učenicima su bila vrlo zanimljiva. Pokazali su da imaju znanja i natjecateljskog duha. I na županijskim natjecanjima nismo se imali razloga stidjeti. A onima koji su stigli do državnih natjecanja iskreno čestitamo!

prema ravnateljičinu izvješću pripremila: Meri Farac Jemrić, prof.

Poticaj za daljni rad učenicima su svakako natjecanja. Ona počinju na školskoj razini. Za uspjeh na natjecanju potreban je stalan rad, interes za predmet, koncentracija i natjecateljski duh. Cilj je za većinu isti: biti uspješniji od drugih. Na ovogodišnjim školskim natjecanjima sudjelovalo je puno učenika. Najviše dosada.

Natjecanje je otvorilo Lidrano i već je na školskoj razini pokazalo veliko zanimanje, bilo u literarnom, novinarskom, scenskom ili filmskom izričaju.

Natjecanje koje je privuklo velik broj učenika jest natjecanje iz biologije i kemije. Nitko od natjecatelja iz kemije nije ostvario rezultat za odlazak na županijsko natjecanje, a iz biologije je na županijsko natjecanje išla jedna učenica s profesoricom Bastić.

Natjecanjima se ove godine pridružila i povijest. Zanimljivo je da su prva mjesta podijelila četvorica dječaka i tek jedna djevojčica među njima.

I na natjecanju iz engleskoga jezika osmaši su pokazali svoje znanje. Moramo naglasiti da su uglavnom osmaši bekači zauzeli dobre pozicije. No tek nakon akača Šelera koji je bio prvi.

Iako se s hrvatskim jezikom bori od početka godine, na natjecanju iz njemačkoga bila je prva i u cijelosti riješila test. To je naša povratnica Josipa Anđelović.

Još jedno natjecanje koje je privuklo velik broj učenika jest natjecanje iz geografije. Ne treba naglasiti da je najbolji bio opet Marko Ljubas.

Suprotno od geografije, natjecanje iz fizike privuklo je tek dvojicu zaljubljenika pa ih moramo istaknuti: Martin Šeler, 8. a i Dominik Pavlek, 8. a.

Naš dvojac sudjelovao je i u natjecanju iz matematike kojem se pridružuju i učenici četvrtih razreda. Zato možemo reći da se za matematiku zanimaju učenici od 4. do 8. razreda. I u matematici su se istaknula neka nam već poznata imena. Posebno moramo istaknuti učenika Ivana Barušića, 4.b, kojeg je na razinama od školskog, općinskog, međuopćinskog i županijskog natjecanja pratila učiteljica Sonja Valdec.

Informatika je predmet za kojim učenici iz godine u godinu pokazuju sve više zanimanja. Na školskome se natjecanju, uz ostale, istaknula učenica 6. d Ana Keri, koja je u cijelosti riješila test i sakupila maksimalnih 150 bodova.

Školskom natjecanju iz tehničke kulture pristupili su samo učenici 5. i 6. razreda, dok je natjecanje iz hrvatskoga jezika samo za učenike 7. i 8. razreda.

Također, svake godine naši učenici pokazuju zanimanje za sudjelovanjem u vjeronaučnoj olimpijadi. Ove su godine četiri šestašice zavrijedile međuopćinsko natjecanje.

I za kraj, kao što je ravnateljica naglasila: " Nije teško primijetiti da postoje naši učenici čija se imena ponavljaju zato što su marljivi i ustrajni u raznolikim školskim sadržajima pa tako i na školskim natjecanjima. Od srca im čestitam, bez obzira na to kakvi će dalje biti rezultati na općinskim, županijskim i državnim smotrama i natjecanjima."

* Županijski i državni rezultati

OŠ Rudeš domaćin je općinskog natjecanja LIDRANO 2011. za područje Trešnjevka sjever i Trešnjevka jug koje uključuje 15 osnovnih škola s navedenog područja.
Naši su se učenici predstavili na ovogodišnjem općinskom natjecanju sa svime što smo već pokazali na školskom natjecanju.
Općinsko povjerenstvo odabralo je i uputilo na županijsko natjecanje LIDRANO 2011. u Gradu Zagrebu sljedeće radove naših učenika.

Samostalni novinarski radovi:

1. *Harfistica velike duše*, **Antonio Britvar** (7. c), prof. Mirjana Jukić
2. *Balkan oko nas, ali ne u nama*, **Martin Šeler** (8.a), prof. Meri Farac Jemrić
3. *Istanbul- grad suprotnosti i raskoši*, **Marko Lozić** (8.c), prof. Miranda Kekez
4. *Makeover iliti jesi li to ti*, **Mia Puh** (8.a), prof. Meri Farac Jemrić.

Dramsko – scenski nastupi:

a) pojedinačni nastup
Mala sirena na drugi način, **Luka Šop**, učiteljica Željana Makovica

b) skupni nastup
Ćiril i Metod u Hrvatskoj, **Fantači** - prof. Mirjana Jukić.

Školski list **Odrazi** izradila je novinarska grupa s urednicom Magdalenom Pervan (8.b) i prof. Meri Farac Jemrić.

Radijska emisija- *Imam stav*, **Nina Kopinč** (7. d) i **Ana Bogović** (7.d), prof. Mirjana Jukić i Katica Šarić.

Tv reportaža- *Kamera? Ide! Akcija!* **Dominik Kvesić, Goran Kurdija, Ana Matošić** (7.c), prof. Mirjana Jukić i Katica Šarić.

Dokumentarni film- *Bijeli princ*, **Antonio Britvar, Petar Mihalak i Lucija Sekulić** (7.c), prof. MirjanaJukić i Katica Šarić.

s državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog Lidrana Lidrana s

Županijsko natjecanje LIDRANO 2011. započelo je 21. veljače 2011. u GK Kerempuh. Ove se godine obilježavala dvadeseta godišnjica smotre Lidrana u Gradu Zagrebu pa je tim povodom pripremljeno svečano otvorenje. Na otvorenju je prikazan dokumentarno-igrani film čiji scenarij i režiju potpisuju naše filmske mentorice Mirjana Jukić i Katica Šarić. Film je oduševio sve nazočne, a ovogodišnje natjecanje otvorio je gradonačelnik Milan Bandić.

Natjecanje je trajalo četiri dana. Stručna povjerenstva odabrala su i predložila za državnu smotru sljedeće radove naših učenika i učitelja:

- dokumentarni film- *Bijeli princ*, Antonio Britvar, Petar Mihalak i Lucija Sekulić (7.c), prof. Jukić i Šarić
- radijsku emisiju- Imam stav, Nina Kopinč (7. d) i Ana Bogović (7. d), prof. Jukić i Šarić
- novinarski rad - *Harfistica velike duše*, Antonio Britvar (7. c), prof. Jukić.

Na državnu smotru LIDRANO 2011. u Šibenik su pozvani:

- radijska emisija- *Imam stav*, Nina Kopinč (7. d) i Ana Bogović (7. d), prof. Jukić i Šarić
- novinarski rad - *Harfistica velike duše*, Antonio Britvar (7. c), prof. Jukić.

• Kako smo snimili film za 20 godina Lidrana u Gradu Zagrebu •

* Ideja za film

Kad je od Gradskog ureda došla zamolba o sudjelovanju na svečanosti o 20 godina Lidrana, smjernice su bile zadane. No ostalo je sve autorski rad naših mentorica. U suradnji s Hrvatskim filmskim savezom nastao je dvadesetominutni dokumentarno-igrani film. Trebalo je objediniti 20 godina rada mnogih učenika i njihovih mentora. Kroz film nas vode dvoje učenika - Goran Kurdija i Ana Matošić koji žele napisati članak za Lidrano pa krenu u istraživanje povijesti Lidrana i prolaze kroz sve prostore u kojima su se u proteklih 20 godina održavale smotre Grada Zagreba.

* O snimanju filma

Za snimanje filma nikada nema dosta vremena. Ovaj se snimao dobrih 10 dana, a isto toliko i montirao. Putovalo se od Ribnjaka, gdje je održana 1. smotra, do većine zagrebačkih kazališta koja su otvorila svoja vrata i ugostila mnogobrojnu djecu i njihove mentore (Kerempuh, Vidra, Kazalište lutaka...) do Hrvatskog školskog muzeja, Gradskog poglavarstva, pa sve do škola domaćina. Zavirilo se tako u OŠ J. J. Strossmayera, OŠ A. G. Matoša, IX. gimnaziju, XI. gimanaziju i u Prirodoslovnu školu Vladimira Preloga. Film je tako zaokružio 20 godina održavanja smotre Lidrana u Gradu Zagrebu.

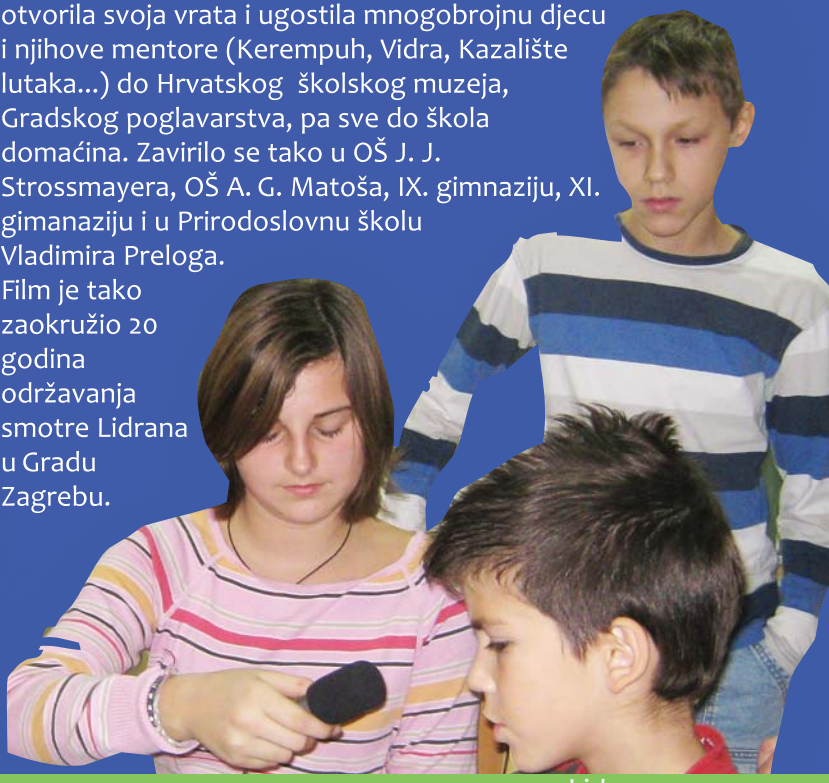

državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog Lidrana s državnog

• Razgovor s gospođom Hellom Hoffman •

HARFISTICA VELIKE DUŠE

Što je veći umjetnik, to je lakše s njim raditi i razgovarati

Gospođa Hella Hoffman ima 93 godine. Živi u staračkome domu u Klaićevoj ulici. Rođena je u Zagrebu 1918., odgojena u obitelji ispunjenoj glazbi. Najpoznatija je i najstarija harfistica u Hrvatskoj. Posjetio sam je prije mjesec dana. Razgovarajući s njom, saznao sam da još uvijek pomalo svirucka, sebi za dušu. Niskog je rasta, vesela i zabavna. Ima problema s vidom. Vidi sve u sjenama. Rekla je da je vizualan tip. Slike joj žive u glavi. Zato se odlično snalazi na harfi. Razgovarali smo u njezinoj sobi, u kojoj središnje mjesto zauzima njezina harfa „odjevena“ u crveni baršunasti kaput. Svirala je na njoj u brojnim kazalištima, u Zagrebačkoj i Švicarskoj filharmoniji, svirajući proputovala cijeli svijet.

Kako je počelo Vaše druženje s harfom?

Kada sam imala šest godina, roditelji su me upisali na Muzičku akademiju na pripremni tečaj. Tada se to zvao Glazbeni zavod. Pohađala sam ga godinu dana. Nakon toga upisala sam klavir kod prof. Kunca. Klavir sam prestala svirati kada sam navršila deset godina. A klavir sam obožavala.

No financijske su prilike bile loše i ja sam trebala početi nešto zarađivati. Tada sam izabrala harfu, jer je u to doba bila jedna jedina profesorica harfe i jedan jedini đak. Ja sam postala drugi. Profesorica mi je obećala da ću, ako budem marljiva, početi zarađivati već za godinu dana. Bila sam jako marljiva. Vježbala sam tri sata prijepodne i tri sata poslijepodne. Tu nije bilo pardona!

Sjećate li se prvih nastupa u profesionalnim kazalištima?

Navršivši dvadeset godina, došla sam svirati u kazalište. Prva opereta bila mi je Straussova Jedna noć u Veneciji. Tresla sam se „k'o prut na vodi“. Naravno, još nisam bila dorasla tome. To je isto kao da te bace u vodu: ili plivaj, ili potoni. Ja sam odsvirala operetu do kraja i svi su mi čestitali.

Nakon nekog vremena profesorica se razboljela, a u ono doba Zagrebačko kazalište svaki je tjedan imalo barem tri opere. Netko je trebao svirati! Mene su pozvali: „Dođite smjesta dolje!“ A ja početnik, kako ću svirati? Dirigent mi je pokazao mjesta koja su važna i koja moram odsvirati. Navečer sam se tresla, ali išlo je. Tri tjedna sam mijenjala svoju profesoricu. To je bila najbolja škola.

Jednog sam dana dobila note koje sam trebala naučiti za sljedeći dan. Nisam znala kako ću to naučiti?! Došla sam doma i bacila note na krevet. Počela sam plakati: „Ja to ne mogu, ja to ne mogu... Meni je to preteško!“ Brat me pustio da otplačem svoje i upitao me: „Hajde, reci, što bi ti htjela postati kad odrasteš?“ A ja 'ko iz topa:“ Harfistica!“ „E dobro, onda ćeš to lijepo naučiti.“

I naučila sam. Bila sam najbolja.

Možete li mi reći nešto o harfi?

Harfa je najstariji instrument. Naravno, nije uvijek imala tu veličinu. U početku su bile male harfe sa svega 7 žica, a sada ih ima do 48. Prvi veći model harfe bila je irska harfa. G. 1727. u Beču jedan se čovjek dosjetio da bi harfa ipak trebala biti veća, s više žica. Harfa se izrađuje ručno i zato je toliko skupa. Unatoč svoj tehnologiji, još uvijek ju ne može izraditi stroj. Kad sam imala 22 godine, imala sam sreću kupiti harfu u Splitu. I danas ona puno košta. Ima vrijednost manje kuće.

Kako ste počeli svirati u Zagrebačkoj filharmoniji?

Čula sam za audiciju i prijavila se. Odmah su me primili i tada je počelo zlatno doba Zagrebačke filharmonije. Svi veliki dirigenti svijeta, kako u Švicarskoj, tako i u Zagrebu, dolazili su i svima sam pokazala da znam svirati. Svaki od njih mi je čestitao. Valjda sam znala svirati.

Svi veliki dirigenti svijeta, kako u Švicarskoj, tako i u Zagrebu, dolazili su i svima sam pokazala da znam svirati. Svaki od njih mi je čestitao. Valjda sam znala svirati.

Tko Vam je sve dirigirao? Kakvi su dirigenti kao osobe?

Kao što sam već rekla, imala sam sreće početi svirati harfu baš u vrijeme kad je počelo zlatno doba Zagrebačke filharmonije. Prvi dirigent bio je jedan Nijemac, Carl Schuricht. Svirali smo na probi, i nešto mi se dogodilo. On je za vrijeme pauze došao k meni i rekao: „Hajde, da čujem zašto ste se Vi tu zabunili.“ Ja sam mu pokazala da mi je to bilo teško. On je meni sve lijepo rastumačio i odmah mi je bilo lakše.

Dirigent mi je bio i Lovro Matačić, jedan od najuglednijih i najvećih dirigenata. Sjećam se, išli smo na snimanje jednog filma i po nas je došao otvoreni kamion s drvenim daskama. Dirigenta je čekala limuzina. Došao je vozač i rekao: „Maestro, izvolite!“ A Matačić gleda i kaže: „Što? Da ja idem tu? A moja djeca da sjede na drvenim daskama? Ja spadam k njima!“ Nije htio ići automobilom jer je znao kakav god on dirigent bio, on može mahati rukama, ali glazba se neće svirati sama od sebe, bez nas. Jednom je prilikom pet minuta prije početka koncerta vikao: „Nema koncerta! Nema koncerta! Otpao mi je gumb s košulje! Ja ne mogu dirigirati! Tko ima iglu i konca?“ Ja sam mu prišila gumb, i naravno, išao je koncert. Bila sam član i Švicarske filharmonije, znamenite Tonhale.

Sjećate li se još neke anegdote s dirigentima?

Ne znam znaš li tko je Stravinski? To je bio najveći dirigent u ono doba. Živio je u Americi i došao je gostovati u Zagreb. Jedna njegova

kompozicija, koja je bila solo za harfu, bila je u programu. Tražio je da sjedim naprijed. Na koncertu mi je dao znak da krenem, ali na pogrešnom mjestu. Zabunio se. Meni su na licu počele izbijati kapljice znoja. Samo sam si rekla: ,,Hella, nemoj početi! On se zabunio! Dobro si brojala! Ti imaš pravo!“ I čekala sam. U onom trenutku, kad je trebalo upasti, ja sam počela. Kad je koncert završio, on je došao k meni, pružio mi ruku i zahvalio se. Sutradan, na probi, kolega mi je rekao: ,,Evo gospođe kojoj je jedan Stravinski pružio ruku.“ A ja sam na to odgovorila: ,,Istina, ali ja sam ipak ruke oprala.“ Takve su nas sitne situacije veselile. To su bili veliki dirigenti.

Najveća je sreća ako jedan umjetnik zna kad mu je vrijeme da prestane, kad je vrijeme da se povuče. Dok sam mogla, mogla sam!

Što je veći umjetnik, to je lakše s njim raditi.

Koja Vam je najdraža skladba?

Svaki dan si malo prosviram po harfi, a jednu skladbu sviram svaki dan. Još uvijek ju znam napamet. To je skladba koju je okrutni kralj Henrik VIII. jako volio. On se svaku večer volio provozati po Temzi, ali je zahtijevao da mu njegov sluga svaki put svira na jednoj maloj irskoj harfi. Koliko god je on bio okrutan, volio je harfu i tu skladbu.

Koji Vam je najdraži nastup?

Nastupala sam svugdje, ali jedan mi je nastup bio najdraži. Jedina ja, kao harfistica, nastupala sam na Dubrovačkim ljetnim igrama, i to jako uspješno. Jedanput solo, jedanput sa Zagrebačkim kvartetom i skladbom Ponoćna serenada. Izvrsno sam svirala i primila sam jako dobre kritike.

Podigla sam slušalicu i čula: ,,Gospođo Hoffman, soba vas čeka!“ U trenutku kada mi je ta gospođa to rekla, mislila sam si: ,, Ako mi sada srce ne pukne, neće nikada!“ To je bio strašan trenutak!

Poučavate li druge?

Ja imam svoje učenice. Nije da se hvalim, ali jako me vole. Često im dajem savjete i većine skladbi se sjećam. I danas me posjećuju. Nažalost, kako vrijeme ide, već su dvije moje učenice umrle, a dosta njih nije se nastavilo profesionalno baviti harfom, iako im je odlično išlo.

Smatrate li da ste završili svoju karijeru?

Na moj 90-ti rođendan bilo je otvorenje knjižnice u sklopu izložbe keramičarske sekcije iz mog doma. Zamolili su me da nešto odsviram, kako bi to izgledalo svečanije. Nekoliko dana iza toga bio je humanitarni koncert za udrugu Krijesnice. Zadnji put svirala sam prošle godine, također humanitarno, u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Ove godine su me opet zvali. Međutim, više nisam htjela. Sad je gotovo. Kaj je bilo, bilo je! Treba čovjek znat' kad je dosta. Najveća je sreća ako jedan umjetnik zna kad mu je vrijeme da prestane, kad je vrijeme da se povuče. Dok sam mogla, mogla sam!

Živite u staračkome domu. Kako ste podnijeli dolazak u starački dom?

Kada sam navršila 65 godina, umrla mi je sestra i tada sam ostala sama. Navršivši 75 g., došla sam u ovaj dom. Obišla sam sve staračke domove u Zagrebu. Svi su dobri, ali mi se ovaj posebno svidio. Njegova mi je lokacija najviše odgovarala. Bila je blizu moje domaje gdje sam se rodila, a i dobro sam poznavala ovaj kraj jer sam svaki dan ovim ulicama prolazila kako bih došla do svoje škole. Teško mi je bilo spakirati stvari i odbaciti višak. Najteže mi je bilo kad mi je jedno jutro zazvonio telefon. Podigla sam slušalicu i čula: ,,Gospođo Hoffman, soba vas čeka!“ U trenutku kada mi je ta gospođa to rekla, mislila sam si: ,, Ako mi sada srce ne pukne, neće nikada!“ To je bio strašan trenutak!

Jako težak korak. Sad navršavam 18 godina u domu. Ovdje sam, i drago mi je što ću postati punoljetna.

Vidim da pušite? Kako Vas služi zdravlje?

Pušim jako dugo. Ali ne previše. Dvije-tri cigarete na dan. Uvijek sam voljela miris duhana, a sada mi cigareta više i ne šteti. Inače sam zdrava. Malo me bole kosti, ali zato idem na aerobik tu u domu i malo si vježbam u sobi jer su mi tamo vježbe lagane. Ne vidim dobro, tako da televiziju ne gledam. Zato imam nekoliko tranzistora i stalno slušam glazbu. Zdrava sam i dobro se osjećam. Moje se susjede samo žale na bolesti. Takve razgovore ne volim. Razmišljam o životu a ne o smrti.

Primijetio sam da se ipak malo umorila. Zadivljen njezinim vedrim duhom, obećao sam joj ponovni susret i razgovor o njezinim brojnim putovanjima. Ispratila me u prizemlje doma i vedro mi mahala dok je nisam izgubio iz vida zbog guste zagrebačke kiše.

Antonio Britvar, 7. c

* Moje prvo hrvatsko natjecanje

NJEMAČKI JEZIK

Županijskom natjecanju pristupili su učenici:
lista A – učenici koji nisu boravili u inozemstvu iz Grada Zagreba -
Darijan Bošković (8. c) 9. mjesto i Ana-Maria Karlović (8. d) 13. mjesto
lista B – učenici koji su živjeli u inozemstvu, na njemačkom govornom području. Bilo je 27 učenika iz osnovnih škola Grada Zagreba, a **Josipa Anđelović** (8. a) zauzela je **1. mjesto.**

Na državno natjecanje pozvana je u Primošten samo Josipa Anđelović i prof. Marija Stanić. Na državnom je natjecanju **Josipa Anđelović** također zauzela **1. mjesto.**

GDJE JE PRIMOŠTEN

Umjesto uobičajenog dana u školu u ranim jutarnjim satima moja profesorica Marija Stanić i ja vozile smo se prema Primoštenu, gdje se održavalo državno natjecanje iz njemačkog jezika. U busu sam sjedila s djevojkom Majom s kojom sam poslije dijelila sobu. Nakon dugog putovanja (za mene, jer još uvijek ne poznajem sve hrvatske krajeve i ne znam gdje je Primošten) stigli smo u hotel "Zora" koji me oduševio. Još uvijek nisam bila svjesna da smo u Primošten stigle radi natjecanja.

Nakon dolaska morale smo se registrirati. Odmor je u sobi bio kratak jer je u 18.00 bilo svečano otvaranje državnog Natjecanja iz njemačkog jezika. Nakon lijepo otpjevane himne i jako smiješne predstave slijedila je večera. Hotelski krevet nije mi pružio baš ugodan san jer me ujutro čekalo rano buđenje pa natjecanje.

Ustajanje već u 6.30. Autobus je došao po nas u 8.30. U školi, u kojoj se održavalo natjecanje, dobili smo detaljne upute o cijelom natjecanju. Kako su i srednje škole sudjelovale na natjecanju i kako su postojale A (učenici koji četiri godine u školi uče njemački jezik) i B (učenici koji su više od jedne godine živjeli u Njemačkoj) liste, upute su duže trajale.

I JA ZNAM ŠTO JE TREMA

Tek kad sam se našla u učionici, počela me hvatati trema, iako sam 12 godina živjela u Njemačkoj. Zbog toliko godina provedenih u Njemačkoj od mene se uglavnom očekivalo da budem prva. No na listi B bilo je još osam učenika tako da je mogućnost bila 1:9 da ću biti prva.

U prvom dijelu testa pisali smo sastavak prema sličicama koje smo dobili. Osmisliti priču i ne zaboraviti završetak. Recimo da mi to nije bilo teško, ali u svemu su bila zapreka- pisana slova. Od svega me je najviše bunila profesorica koja nam je svaki čas govorila koliko nam je još ostalo vremena. Kad je prvi učenik bio gotov, moj sastavak još nije imao završetka, i tada me hvatala panika. A još je gore bilo kada su nakon 20 minuta svi predali sastavak i izašli iz učionice. Ostale smo nas dvije, profesorica i ja. No imala sam još pet minuta. Hvala Bogu, profesorica je bila tako ljubazna i pustila me da pišem do kraja! Vani sam bila još nervoznija jer sam zbog hektike i pisanih slova napravila greške u pisanju. No, nakon pola sata odmora smirila sam se i tješila da će sada doći lakši dio testa.

Tako je u 11.30 svemu došao kraj.

IPAK POBJEDNICA

Popodne je bilo vrijeme za izlet. Vidjeli smo jezero koje se zove Zmajevo oko i dvorove. Kako sam si ja pod dvorove zamišljala neki dvorac ili slično, jako sam se razočarala kad sam vidjela da su dvorovi zapravo stare napuštene kuće izgrađene od kamena. Nakon izleta odvezli su nas u školu jer je bio objavljen privremeni poredak i uvid u testove. Zbog one tragedije sa sastavkom očekivala sam da ću osvojiti 3. ili 4. mjesto, no bila sam prva nakon pismenog dijela. Iako to još nije bila konačna pobjeda, u tom sam trenutku bila najsretnije dijete na svijetu.

Stigavši u hotel, odmah sam nazvala roditelje da tu sretnu vijest podijelim s njima. Te sam noći jako dobro spavala.

Josipa Anđelović, 8. a

HRVATSKI JEZIK

Na županijskom natjecanju iz hrvatskoga jezika među najboljim su hrvatima Grada Zagreba :

Leo Miloš (8. b), 6. mjesto, prof. Meri Farac Jemrić
Marko Lozić (8. c), 22. mjesto, prof. Miranda Kekez
Laura Cesarec (7. d), 14. mjesto, prof. Mirjana Jukić
Melanie Mlinar (7. b), 18. mjesto, prof. Danka Tomšić.

ENGLESKI JEZIK

Na županijskom natjecanju iz engleskoga jezika naši su osmaši, u pratnji mentorice prof. Dunjice Kopač, ostvarili sljedeće rezultate:

Leo Miloš (8. b) i Kosta Kai Ugrina (8. b), 15. mjesto
Katarina Bušić (8. b), 17. mjesto
Martin Šeler (8. a), 24. mjesto.

POVIJEST

Na županijskom natjecanju osmaši su, u pratnji prof. Krešimira Erdelje, ostvarili sljedeće rezultate:
Mija Milić (8. c), 17. mjesto
Braslav Lekić (8. b), 20. mjesto
Marin Žigman (8. d), 22. mjesto
Filip Tomasov (8. a), 23. mjesto
Filip Janđel (8.b), 24. mjesto.

U pratnji prof. Marjana Đordića sedmaši su ostvarili sljedeće rezultate:
Melanie Mlinar (7. b), 10. mjesto i Ivan Geld (7 .c), 11. mjesto.

GEOGRAFIJA

Na županijskom natjecanju iz geografije naši su učenici ostvarili sljedeće rezultate:
Lovro Perčić (5. r.), 13. mjesto, prof. Marjan Đordić
Marko Ljubas (6. r.), **1. mjesto**, prof. Miroslava Mamić
Goran Kurdija (7. r.), 17. mjesto, prof. Miroslava Mamić
Leo Miloš (8. r.), 19. mjesto, prof. Krešimir Erdelja.

Marko je s profesoricom išao na državno natjecanje iz geografije u Poreč i ostvario 10. mjesto.

BIOLOGIJA

Na županijskom natjecanju iz biologije bila je jedna, ali vrijedna učenica Melanie Mlinar (7. b), 10. mjesto, prof. Marijana Bastić.

MATEMATIKA

Na županijskom natjecanju iz matematike među najboljim su matematičarima Grada Zagreba :
Ivan Barušić (4. b), 12. mjesto, učiteljica Sonja Valdec
Marko Ljubas (6. a), 8. mjesto, prof. M. K. Majerić
Goran Kurdija (7. c), 14. mjesto, prof.Tihana Bušić
Marko Lozić (8. c), 18. mjesto, prof. Anđelka Jalušić
Martin Šeler (8. a), 24. mjesto, prof. M. K. Majerić.

INFORMATIKA

Na županijskom natjecanju iz informatike bili su:
Martin Šeler (8. a), **1. mjesto**, prof. Katarina Jeličić
Antonio Britvar (7. c), 5. mjesto, prof. Marijana Kobilšek
Ana Keri (6. d), 11. mjesto, prof. Katarina Jeličić.

Nažalost, naš Martin, iako je bio prvi, nije pozvan na državno natjecanje zbog broja postignutih bodova u županiji Grad Zagreb u odnosu na druge županije.

FIZIKA

Na županijsko natjecanje išao je jedan, ali vrijedan učenik **Martin Šeler** s prof. Anđelkom Jalušić. Na natjecanju je Martin zauzeo 8. mjesto, s 80 % riješenosti testa.
Bio je pozvan na državno natjecanje u Vinkovce. Na **državnom je natjecanju** Martin osvojio **3. nagradu**. A ta mu je nagrada donijela izravan upis u srednje škole.

• Državni prvak o svojem školovanju •

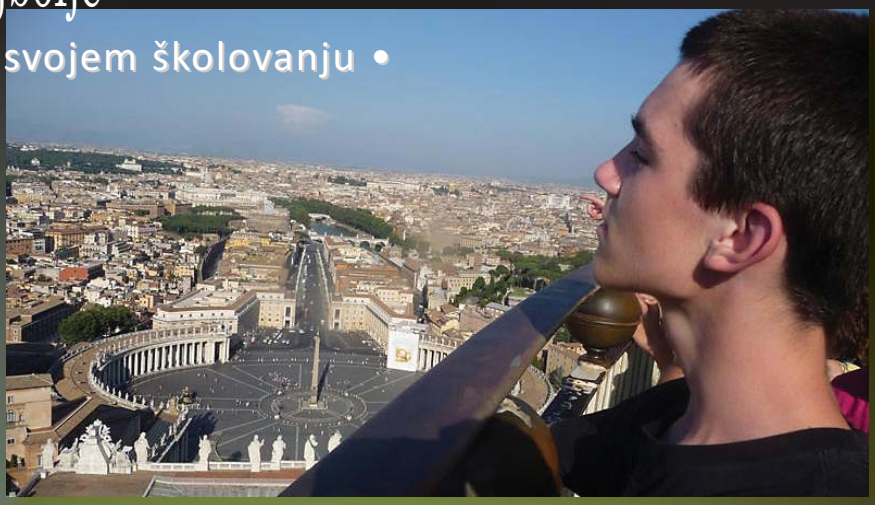

* Blagoslov i prokletstvo pameti

Prva riječ. Početak. Uvod. Predstavljanje.

Ja sam Martin Šeler. Upravo sada, prisjećam se svih 8 godina svojeg školovanja, svojeg puta prema većem znanju. Na tom su me putu usmjeravali brojni profesori i učitelji kojima sam sada istinski zahvalan. Iako nije sve bilo sjajno, sretan sam da je takvo kakvo je.

Kad sam krenuo u prvi a razred, škola mi je bila velika, strana, čudesna i u njoj sam se osjećao starije i zrelije. Ipak, nisam bio ni star ni zreo. Još u vrtiću isticao sam se svojom pameti, ali moje je zanimanje za znanstvenu fantastiku, koje je poslije preraslo u zanimanje za znanost, počelo računalnim igricama u prvom razredu. Osim zanimanja za učenje i znanje, u prvom je razredu počela i moja lijenost. Obje osobine imaju isti uzrok – moju pamet, i još uvijek me prate. Kroz moj put pameti i lijenosti vodile su me učiteljice Željana Makovica i Ivana Fiolić, a zatim mnogi profesori zajedno s mojom razrednicom Meri Farac Jemrić. Više sam puta čuo kako sam profesore iznenadio svojim znanjem, ali vjerojatno sam nekad bio i naporan. Kao što rekoh, pamet, odnosno znanje je istovremeno i dobro i loše. No, što ako znanja nema, ako nešto zaboravim? Tada počinje filozofiranje. Kad nešto ne bih znao, pričao bih sve čega se sjetim i komentirao svaki događaj. Tako sam se više puta izvukao iz nezgodnih situacija. Osim iz neznanja pamet mi je pomogla pročitati jedan sastavak. Kad sam ga pročitao, profesorica me je željela nagraditi, no netko me je odao. Ono što nisam spomenuo jest da taj sastavak nisam napisao, odnosno čitao sam prazan list bilježnice. Osim što su me profesori smatrali vrlo inteligentnim, za ostale sam učenike bio „onaj koji sve zna“. Ipak, svoje znanje ne dijelim uvijek jer ja ne mogu uvijek pomagati, tako da ostali moraju učiti i raditi sami i tako stjecati svoja, a ne moja znanja. Iako sam sve ostale razrede završio prosjekom 5.0, u petom mi se razredu omakla četvorka iz likovne kulture. Kultura mi ide, ali likovni dio, u kojem moram nešto nacrtati, naslikati ili izraditi, nije moje najbolje područje. Moje su područje prirodne znanosti i informatika. To dokazuje i moje sudjelovanje na državnom natjecanju iz fizike. Uz učenje, zanima me i glazba i sport. Od glazbe slušam najviše rap, a i sviram tamburu. Od sporta sam trenirao hokej na ledu, veslanje, džudo i šah, a rekreativno rolam i vozim bicikl. Okušao sam se i u glumi, ali to sam ostavio „za poslije“.

Sad, završavam osmi razred, pišem sastavak i pitam se: „Jesam li što zaboravio ili sam pretjerao?“ Možda, no kako god, idem do kraja.

Kako bih opisao svoje školovanje jednom rečenicom? Vjerojatno: „Bilo je to osam godina u kojima sam izbio na zaleđenu površinu jezera života.“ Bilo je dobrih, manje dobrih i loših trenutaka, ali osnovne ću se škole sjećati kao vrlo dobrog i ugodnog iskustva.

Zadnja riječ. Kraj. Završetak. Prestajete čitati ovaj tekst.

Martin Šeler, 8. a

• Volimo li nositi aparatiće za zube •

* Makeover iliti jesi li to ti

(Sa županijskog Lidrana)

Danas postoje forumi na sve teme koje "muče" forumaše, pa tako postoji i mekeover forum. Na istraživanje o makeover forumu potaknule su me sve učestalije emisije ili prilozi o promjenama vlastitog izgleda koje dovode do toga da se ugodno osjećate u svojemu tijelu i ne skrivate u kući. Iščitavajući forumske napise, iznenadila sam se koliko djevojaka vapi za promjenama. Od *extremnih makeovera* do sitnijih promjena na sebi. Ako je korekcija zubi dio *mekeovera*, tada sam i ja jedna od njih. Jesu li zaista aparatići za zube dio namjernog *makeovera* ili potreba? I što o ovoj temi misle stomatolozi?

Ovaj sam članak odlučila posvetiti onima kojima će nošenje aparatića biti potreba. Kako sam i sama prošla taj put, htjela sam ih na temelju vlastitog iskustva ohrabriti i upoznati s vrstama aparatića i bolovima koje će morati podnijeti.

Od muke do aparatića

Dakle, kada vam vaš stomatolog kaže da je za vaše zube, iz zdravstvenih razloga, potreban aparatić, sruši vam se svijet. Barem nama normalnima. Već zamišljate svoju sliku, čujete se kako "frfljate", kako vam se smijulje... i odlučujete kako to sigurno nećete nositi. No, vaš je stomatolog uporan, vaša je majka uporna i odlučujete probati.

U početku je bilo teško, ni ja ga nisam željela, no s vremenom sam shvatila da moram nešto učiniti želim li promijeniti izgled svoje čeljusti. Dogovorenoga dana posjetila sam ortodonta i počela je

postava aparatića koja je trajala oko 45 minuta. U početku me nije ništa boljelo, samo mi je sve bilo čudno i novo. Sati su prolazili, bol je postajao jači. Prvih je dana strahovito boljelo tako da nisam ništa mogla jesti. Borila sam se i trpjela taj bol samo da bi mi zubi bili ljepši. Prolazili su dani i navikla sam se, moj aparatić postao je moja svakodnevnica. No, trebalo je redovito dolaziti na kontrole i terapije. Što sam bila upornija, rezultati su bili sve bolji.

Fiksni ili mobilni aparatić?

No, svatko ima drukčije zube i probleme vezane uz njih. Drukčije, možda zahtjevnije, terapije i kontrole pa tako i različito vrijeme trajanja i nošenja aparatića. Svaki dio aparatića ima svoju ulogu kao npr. žica. Ona je dio fiksnog aparata koji zapravo pomiče zube. Žica je pričvršćena za bravicu s malim gumicama u različitim bojama koje birate. Žice se mijenjaju kroz terapiju, a počinju od manje i elastičnije do kruće i veće žice. Bravice su male "kockice" koje se lijepe na zube i u njih se stavlja žica. Mogu biti metalne ili estetske bijele. Neko će vrijeme terapije možda biti potrebno nositi intermaksilarne gumice između gornjih i donjih zubi da se dobije pravilan zagriz. Kada se zubi počinju micati, kao odgovor na nošenje gumica, pomiču se brzo i ugodno. No ako se gumice ne nose stalno, zubi će boljeti i njihovo će pomicanje biti zaustavljeno. Ako još uvijek imate dvojbe o tome trebate li fiksne ili mobilne aparatiće ili želite sve o njima znati, upitajte svojeg ili tuđeg stomatologa. Samo ću vam ukratko iznijeti stručno mišljenje stomatologa dr. Praljka koji kaže: "Suprotno općem mišljenju, ne postoje bolji i lošiji aparati: fiksni imaju svoje, a mobilni svoje indikacije. Mobilni aparati, koji su se nekad primjenjivali kod većine djece i odraslih, danas se sve više zamjenjuju fiksnim aparatima. Terapija s mobilnim napravama sve više se ograničava na kratko vremensko razdoblje intenzivnog rasta i razvoja tijekom puberteta. Takozvane "ploče" (gornji i donji mobilni aparat) nekad su se koristile kao glavno terapijsko sredstvo i kod odraslih pacijenata. To se danas napustilo pa se koriste uglavnom samo za zadržavanje stanja postignutog fiksnim aparatom. U odrasloj dobi indicirani su isključivo fiksni aparati."

Dakle, birajte fiksne aparate pa ih "ukrasite" po želji. Cijena? O tome bismo mogli dugo raspravljati. Tek toliko da znate da mogu biti dosta. No sve će to biti opravdano ako vas na stavljanje aparatića uputi stomatolog zbog, kako kaže dr. Praljak, ortodonskih nepravilnosti: pokrovnog zagriza, progenije (izbačenost ili izvučenost donje čeljusti), raznih kompresija (zbijenosti), otvorenog i unakrsnog zagriza.

Učinite nešto za sebe

I ne zaboravite da je tijekom ortodontske terapije potrebno besprijekorno održavati higijenu usne šupljine. Potpune upute o načinu održavanja higijene pacijenti dobivaju na početku terapije pa ako se pridržavaju naputaka, nema opasnosti od karijesa.

Stoga na kraju ohrabrujem sve one koje žele učiniti nešto za sebe zbog svojeg zdravlja, pa i ljepote, da budu uporni jer nikada nije kasno za stavljanje aparatića, i nikada se nemojte dvoumiti stoji li vam lijepo ili ne jer svakom stoji lijepo na svoj način. Konačan rezultat pružit će vam zadovoljstvo koje ste dugo čekali i na kraju ćete moći reći da ste zadovoljni svojim *makeoverom* i da vas ljudi još uvijek prepoznaju jer ste to vi.

Mia Puh, 8. a

• Anketa: Čitaju li roditelji školske obavijesti? •

Unatoč obavijesti roditelji prvašića svakoga jutra ulaze u školu iz tko zna kojih razloga

RODITELJSKA (NE) ISTINA

Vrlo jednostavno: mjesec dana nakon početka nove školske godine na ulaznim vratima osvane obavijest za roditelje prvašića koji se mole da ne ulaze u školu i ne prate svoju djecu do učionica.

Primijetivši da svakoga jutra roditelji ulaze pa ulaze u školu, odlučila sam među roditeljima provesti anketu i saznati iz kojih to razloga ne poštuju napisanu obavijest. Anketa je sadržavala jedno jednostavno pitanje: Zašto u jutarnjim satima ulazite u školu kada na obavijesti piše da vam je to zabranjeno?

Odgovori koje sam dobila od roditelja su zanimljivi i neobični.

Nekoliko mi je roditelja na postavljeno pitanje odgovorilo da ulaze jer moraju, i to baš jutros, do učionice kako bi razgovarali s učiteljicom.

Dvoje se roditelja dosjetilo te odgovorilo da im djeca kasne pa idu s njima kako bi ih brže spremili za nastavu. Neki su roditelji spominjali sigurnost i naglašavali kako ulaze radi sigurnosti djeteta. A i oni su, kažu, sigurniji kad znaju gje su ostavili svoje dijete. Petero je roditelja ostalo zatečeno mojim pitanjem pa sam iz razgovora shvatila da ne čitaju obavijesti, stoga je zanimljiv njihov odgovor kako nisu znali da ne smiju ulaziti. Jedan od roditelja mi je naglasio: "Nisam znala da se ne smije ulaziti. Danas sam ušla jer me je moje dijete zamolilo."

Jedan mi je od anketiranih roditelja rekao da ulazi svakodnevno jer nosi svojoj curici torbu te smatra da je teška torba za nju veliko opterećenje. Za to ima roditelje. Stoga mu zalijepljena obavijest nije jasna.

Jednog sam roditelja uistinu "prepala" pa se počeo ispričavati kako inače ne ulazi, tek je danas ušao nakon duljeg vremena, i to zato što je na njegovim leđima ostala oprema za tjelesni.

Tek mi se jedan od roditelja ispričao što je ušao i obećao kako će nastojati ubuduće ne ulaziti i oprostit će se s djetetom ispred ulaznih vrata škole.

I kako zaključiti ovu anketu kad svakoga jutra, dok čekam 10 do 8, viđam neka ista roditeljska lica, koja su mi obećala da će se s djecom rastajati ispred ulaznih vrata a ne ispred učionice, kako ulaze i izlaze iz škole.

No da bih ipak roditeljima dala odgovor na to zašto nije dopušteno ulaziti u školu bez razloga, odlučila sam upitati ravnateljicu.

Od nje sam saznala da mjesec dana nakon što prvašići postanu pravi đaci, roditeljima nije dopušteno ulaziti u prostor škole a da se ne jave domaru ili spremačici i objasne razlog ulaska. Ponajprije je obavijest radi sigurnosti djece, jer se među roditelje mogu uvući i oni čije su namjere drukčije.

napisala: Martina Dujić

• Što misle naši učenici i učitelji o ispitivanju •

* Pitaj me pismeno

Odgovaranje, bilo ono usmeno ili pismeno, učenici ne vole. Oni bi htjeli da ih nitko ništa ne ispituje. Svejedno, među učenicima proveli smo anonimnu anketu o tome vole li više usmeni ili pismeni način ispitivanja. Isto nas je zanimalo što o tome misle naši učitelji. Oni su nam svojim opsežnim komentarima objasnili prednosti i mane usmene i pismene provjere znanja.

Nakon provedene i obrađene ankete među učenicima i sami smo se iznenadili dobivenim rezultatima. Od anketiranih 27 učenika nižih razreda 12 ih voli odgovarati pismeno, 3 je svejedno i 12 ih voli odgovarati usmeno. Uglavnom vole pismeno jer imaju više vremena za razmišljanje, više je zadataka, a neki među njima vole pisati. Nekim se učenicima čini da usmenim ispitivanjem dobiju bolju ocjenu jer im učiteljica pomaže. Troje je jednostavno reklo da je usmeno ispitivanje brže.

Anketa provedena među šestašima dala je jednostavan rezultat. Svi anketirani učenici opredijelili su se za pismeno ispitivanje. Uglavnom zato što se mogu bolje koncentrirati, vlada mir i tišina te mogu dulje razmišljati. Neki su bili pošteni pa su napisali da ponekad mogu prepisivati. Kao mane usmenog ispitivanja većinom su naveli brzinu koja se od njih traži u odgovaranju, neobjektivnost i zbunjenost.

Od anketiranih osmaša, njih 70 % opredijelilo se za pismeno ispitivanje, 20 % ih voli usmeni način ispitivanja, dok ih je 10 % izabralo i usmeno i pismeno ispitivanje.

Odgovori osmaša bili su konkretniji i jasniji. Za pismeno su se ispitivanje uglavnom odlučivali zbog bolje koncentracije, neometanosti u radu i ponajviše zbog profesorove objektivnosti. Jedan od onih 70 % osmaša koji vole pismeno ispitivanje izdvojio je kako u pismenom ispitivanju dobiju iste testove pa ne postoje profesorovi miljenici koji pri usmenom ispitivanju dobivaju lakša pitanja.

Za prednosti usmenog ispitivanja uglavnom su se odlučili radi lakših pitanja nego na usmenom, profesorovih potpitanja i boljeg objašnjenja zadataka.

Troje od anketiranih osmaša odlučilo se i za pismeno i za usmeno ispitivanje, a kao odgovor napisali su da kada nauče da im je svejedno, no i to pomalo ovisi o predmetu i profesoru.

Naši su se učitelji uglavnom opredijelili za usmeni način ispitivanja kao draži (odnosno, ovisno o predmetu), premda učenici tijekom godine pišu puno testova.

Mišljenja učitelja

Za predmet glazbenu kulturu važnije je usmeno ispitivanje. Tako se može u razgovoru s učenikom lakše doći do traženog odgovora. To se osobito odnosi na služenje vlastitim riječima za opisivanje određenih glazbenih pojmova, oblika, stilova..., uz stečeno poznavanje biti tih glazbenih odrednica. Samo pjevanje i sviranje jedino se može ispitati na usmeni način. Međutim, slušanje, tj. poznavanje glazbenih djela, instrumenata, povijesno-stilskih razdoblja, notnoga pisma može se ispitati pismenim putem, osobito zbog činjenice lakšega izražavanja nekih učenika na taj način.

profesor Tihomir Prša

Usmeni i pismeni način ispitivanja jednako je važan jer svaki učenik ima afinitet prema jednom od ovih načina provjere. Iako se pismenim putem može ispitati veći broj učenika u kraćem vremenu, smatram da je kvalitetniji i meni osobno draži usmeni način ispitivanja jer mogu vidjeti put razmišljanja, stupanj razumijevanja i sposobnost logičkog zaključivanja i povezivanja naučenih sadržaja svakog pojedinog učenika.

učiteljica Željana Makovica

Smatram da je usmeno ispitivanje bolje od pismenog. Usmenim odgovaranjem učenici stječu određeno samopouzdanje, koje je jako potrebno u životu, oslobađaju se straha i treme . Učenika koji usmeno odgovara mogu odmah ispraviti, podsjetiti ga ako je nešto zaboravio.

Pismeni oblici ispitivanja omogućuju provjeru više učenika odjednom i provjeru većeg opsega gradiva u kratkom vremenu.

učiteljica Snježana Rubeša

U nastavi geografije koristim i pismenu i usmenu provjeru. Kroz usmenu provjeru naučeno gradivo učenici prenose na kartu. Kroz geografsku priču usmenog odgovaranja svi učimo. Pismene provjere često su u obliku slijepe karte koje kod učenika razvijaju kartografsku vještinu. Zanimljive i kreativne provjere izrade su klima-dijagrama ili dobno-spolne piramide gdje različitim metodama analiza dolazimo do zaključka, koje opet prenosimo na kartu.

profesorica Miroslava Mamić

Pisane provjere znanja u obliku kontrolnih ispita i ispita znanja daju objektivniju sliku matematičkih znanja učenika. U pisanim zadatcima može se uočiti sustavnost u radu, matematička preciznost i točnost te primjena matematičkog jezika. Pisani zadatci razviju koncentraciju i logičko razmišljanje učenika, osobito zadatci riječima. Stoga u matematici češće primjenjujem pisane provjere. Usmene su provjere u obliku rasprava, različite ideje u rješavanju pojedinih zadataka, rješavanju neobičnih zadataka također vrijedan doprinos matematičkom znanju.

profesorica Anđelka Jalušić

Mislim da je pismeno ispitivanje brže, objektivnije i egzaktnije (manja je mogućnost nastavnikove pogrješke jer su bodovne granice točno određene). No u pismenom je ispitivanju teže provjeriti više razine znanja, a neki učenici imaju teškoće s pismenim izražavanjem. Velika je prednost usmenog ispitivanja neposredan kontakt s učenikom pa mu se može pomoći potpitanjima. Lakše je provjeriti razumijevanje naučenoga (jer ne volim šterbanje napamet). Međutim, kod usmenog ispitivanja povećava se mogućnost učiteljeve pogrješke, a i razina stresa kod učenika je znatno veća. Zapravo, uopće ne volim ispitivanje.

profesor Krešimir Erdelja

• U sklopu Školskog preventivnog programa •

IMAM STAV

Program Imam stav provodi se u više europskih zemalja s ciljem prevencije konzumiranja duhana, alkohola i drugih sredstava ovisnosti kod djece i mladih. Od školske godine 2009./2010. program se počeo provoditi i u 13 zagrebačkih škola, od kojih je jedna i naša škola. Nositelj programa u Hrvatskoj je Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje te uz potporu Vladina Ureda za droge.

Program je proveden s učenicima 7. razreda koji su sudjelovali u istraživačkom procesu i stekli uvid u neka svoja ponašanja, misli i osjećaje o kojima možda inače ne razmišljaju. Proveden je kroz 12 radionica s učenicima koje su vodile prof. Mamić, prof. Jukić i prof. Bastić. Roditelji sedmaša sudjelovali su u trima radionicama koje je vodila soc. pedagoginja Katica Šarić.

Program je baziran na učenju životnih vještina i konceptu socijalnih utjecaja te time promiče pozitivno i zdravo ponašanje općenito te, specifično, utječe na prevenciju korištenja duhana, alkohola i drugih sredstava ovisnosti.

* Pjesmom protiv droge - prijatelj

U predvorju naše škole u sklopu Školskog preventivnog programa borbe protiv ovisnosti proljetos je prikazan mjuzikl „Pjesmom protiv droge-Prijatelj" učenika OŠ Bartola Kašića. Mjuzikl je bio namijenjen učenicima viših razreda. Učenici su pozorno pratili mjuzikl i na kraju izvođače ispratili gromoglasnim pljeskom, a neki su pronašli i svoje simpatije.

tekst i fotografije pripremila:
Katica Šarić, soc. pedagoginja

• Život u grupi Poludnevnog boravka •

Učimo živjeti život

Grupa na Sljemenu

Nikičina mama uči nas mijesiti i peći kolače

Slavimo Nikičin rođendan

Dino je najbolji u napuhavanju balona

Mi smo djeca polaznici grupe Poludnevnog boravka na kojem se provodi produženi stručni postupak. Na grupi učimo kako savladati poteškoće učenja i ponašanja koje ometaju u radu ne samo nas već i sve učenike u našem razredu i naše profesore. Kroz igru i radionice učimo o asertivnom načinu življenja. Kako kaže naša profesorica, učimo živjeti život na ljepši i lakši način za razliku od ružnijeg i težeg koji nas je pratio do sada. Možda nismo najuspješniji učenici, ali smo sretna i dobra djeca.

CRTICA S IZLETA

Bio je to petak popodne. Bilo je oblačno, ali ne toliko da nisi mogao van. Odlučili smo ići u Park budućnosti. Neki se nisu slagali, ali smo se ipak dogovorili te otišli do tog parka. Dino, Zvonimir i Domagoj nisu mogli ići jer su imali informatiku. Nas je išlo sedmero: profesorica, Emil, Nikica, Driton, Filip, Petar i ja. Bilo nam je super. Park budućnosti je ogroman park s puno sprava za igranje. Zajedno smo se igrali i šalili, bez svađa. Stvarno smo se naigrali i natrčali. Bilo nam je žao što smo se morali vratiti, ali smo svi znali da se taj izlet može ponoviti.

Poruka za kraj: nemoj nikada reći da ti se ne ide jer te može iznenaditi nešto lijepo.

napisala učenica iz grupe, Matea Abaz, 5. a

• Mladi kemičari u akciji •

Ni pred kamerama HRT-a ruka nam nije zadrhtala

Međunarodne organizacije IUPAC i UNESCO proglasili su 2011. godinu Međunarodnom godinom kemije. A obilježili su je i naši kemičari.

U učionici broj 11 već se godinama učenike poučava kemijskim procesima i izvode se kemijski pokusi. Nekada više u redovitom programu, nego danas, uvijek će istaknuti profesorica Jonjić. Zato ona vodi dodatnu nastavu kemije i zajedno s učenicima osmih razreda izvodi razne pokuse te proširuje njihova znanja. Iako se čini zahtjevno i ozbiljno, kažu mladi kemičari, na satovima dodatne kemije vlada opuštena, ali radna atmosfera i zato te sate ne propuštaju.

Za ponedjeljak, 18. 4., najavila im se ekipa s Prisavlja koja je snimala njihove pokuse. Kako tom događaju nismo nazočili, pokuse koje su izvodili i radnu atmosferu opisao nam je kemijski trojac iz 8. a: Dominik Pavlek, Igor Petriško i Martin Šeler.

"Izveli smo seriju pokusa kojima smo dokazivali postojanje enzima iz neživih tvari, a zatim iz biljaka i životinja. U svakom smo se pokusu služili vodikovim peroksidom iz kojeg je enzim izdvojio kisik. Budući da kisik podržava gorenje, dokazali smo ga primicanjem tinjajuće treščice koja je zbog djelovanja kisika, planula. Kao primjer nežive tvari uzeli smo manganov dioksid, dok su nam krumpir i mrkva poslužili kao biljke, a pileće jetrice kao životinja. Izvođenje naših pokusa kamerom je bilježio tim snimatelja HTV-a. Svaki smo pokus detaljno opisali i dvaput izveli. Iako nas je "prala" trema, pokuse smo izveli korektno i točno, odnosno nitko nije ozlijeđen."

kemičari

Martin u kemijskoj akciji

A kad smo mi na redu?

• Mladi prirodnjaci ekološki osviješteni •

MIRISM VRT – NAŠIH RUKU DJELO

Mladi prirodnjaci grupa je koju čine četvrtaši cekači, a brinu se o uređenju unutarnjeg školskog vrta. Pune četiri godine brinu se o njemu i danas je lijep i mirisan.

Kada su se u prvome razredu upisali u grupu Mladih prirodnjaka, nisu ni slutili da će se tako ponositi vrtom koji s ljubavlju uređuju. Jedna od prirodnjaka, učenica Lucija Labaš Cvetko kaže kako im vrt danas pokazuje da su se trud i muka, koje su uložili u vrt, isplatili. Iz godine u godinu se vidio napredak. "Tek smo ga u drugom razredu uspjeli ozelenjeti", s ponosom ističe Lucija. Prošle su godine i sami donijeli cvijeće pa su ga posadili zajedno s onim koje su dobili od knjižničarke i drugih učitelja. "Danas uživamo u njegovoj ljepoti", zaključuje Lucija.

I po mišljenju drugih prirodnjaka vrt je jako lijep i mirisan.

Zanimljiva je rečenica učenika Marina Vlahušića o vrtu, koji kaže:"Sada sam svjestan da se vrt od pustinje pretvorio u raj."

Darija Budimir priključila se Mladim prirodnjacima tek u drugom razredu. I kada je prvi put ugledala vrt, kaže, u njemu su bila dva stabla, trava i samoniklo bilje. No upornim radom, kojeg su svi postali svjesni, vrtom se danas svi ponose. Više od polovice učenika upisano je u grupu Mladih prirodnjaka i vole sve što ima veze s prirodom. Učenica Ana Fržop kaže kako je naučila s ljubavlju i pažnjom odnositi se prema cvijeću. "Nadam se da ću ljubav prema cvijeću nositi i dalje jer je ono za mene znak druženja s prirodom", zaključila je Ana.

A svi su prirodnjaci na kraju zaključili da je vrt njihovih ruku djelo.

napisala: Mia Čop

MATURALAC

komentirali novinari
fotografije: učenici

1. dan

Popodnevno sunce odvelo nas je do obližnje biogradske plaže. Neki su se kupali, neki pili kavu u kafiću kao već odrasli momci i djevojke. Nakon večere slijedio je posjet Zadru i njegovim prekrasnim Morskim orguljama. U hotelu nas je čekala zabava i ono što najviše volimo, druženje po sobama.

Što ima gore?

Znamo li da se fotkamo?

Koji mili pogled...

Kako slatko!

Svi lijevo, a Marin desno

Četiri osma a u nizu

SREDNJA DALMACIJA

Ptičica!

2. dan

Ujutro nas je probudila kiša. Nakon doručka krenuli smo u posjet Sokolarskom centru u Dubravi pokraj Šibenika. Tamo nas je dočekao voditelj i upoznao s tajanstvenim životom nebeskih lovaca – sokolova. Popodne smo šetali mokrim Biogradom, a nevečer ostali bez zabave jer smo noć ranije pretjerali.

Oči u oči!

Tri, četiri, pet, zapjevaj!

3. dan

Spremivši stvari u autobus, otplovili smo prema Kornatima. Zabavljali smo se pjevanjem karaoka i uživali u ručku. Iskrcali smo se te posjetili Park prirode Telašćicu. U uvali smo se okupali i vratili natrag. Potom je uslijedio povratak za Zagreb.

U Sokolarskom centru

Moramo li do vrha Velebita?

Pokrij me!

• Putovanje KUD-a " Croatia" u Tursku •

Balkan oko nas, ali ne i u nama

Odlučio sam se provesti Badnjak i Božić u zemlji druge kulture, vjere, običaja, tradicije...iako sam znao da na božićno jutro neću pronaći dar ispod jelke, no dobit ću putovanje. Kažu da je Turska zemlja dvaju svjetova, zemlja koja čuva blago Orijenta i žudi za čarima Zapada

(Sa županijskog Lidrana)

Nalazim se u "kućici" za provjeru prtljage i ljudi. Turska granica. Prtljaga je provjerena, koferi vraćeni u autobus i sve je spremno za nastavak puta. Noć je. Ja, zajedno s ostalih 30-ak članova svojeg KUD-a , prolazim kroz gust promet Istanbula. Toliko gust da nam je trebalo nekoliko sati kako bismo ga prošli. Približavamo se mostu na Bosporu, mostu koji spaja dva kontinenta: Europu i Aziju. Nakon prijelaza možemo nastaviti put prema konačnom odredištu, prema gradu Izmiru. Izmir, poznat i kao Smirna, drugo je turističko i jedno od većih gospodarskih središta Turske. Smještan je u Maloj Aziji, na mediteranskoj obali i dom je 5 milijuna ljudi.

Izmir nas je dočekao prije zore. Pomalo ošamućeni dugom vožnjom, smjestili smo se u jedan od mnogobrojnih izmirskih hotela nadajući se udobnu smještaju i neometanu snu. Nekima su nade bile ispunjene, a nekima je san omela jutarnja molitva iz jedne od džamija, kojih u Izmiru ne nedostaje.

Poslije doručka izašao sam pred hotel, na ulicu. Prvo što sam osjetio bila je toplina neobična za ovo doba godine (u Hrvatskoj). Cijelo su vrijeme mojeg boravka u Turskoj, od 23. do 28. prosinca, temperature bile između 15 i 20 °C, a na osunčanim se područjima moglo biti čak i u kratkim rukavima. Izmirske su ulice duge, prepune raznovrsnih trgovina (iako bi riječ

dućan sasvim odgovarala), barova, čak i hotela. Duge ulice prate i dugi blokovi zgrada koji su iznutra puno prostraniji nego što se čine izvana. Oko podneva prvoga dana, a i svakog sljedećeg, bio je organiziran ručak. Turska je hrana, u nekim aspektima, slična, a u nekim prilično drukčija od naše, npr. znalo nam je, kao predjelo, biti ponuđeno raznovrsno povrće koje, ili zbog neprepoznavanja, ili zbog okusa na koji nisu navikli, mnogi od nas nisu jeli, dok bi za desert dobili iznimno slatke kolače ili pudinge. Ipak, uvijek treba probati domaće specijalitete.

No, na putovanje u Tursku krenuli smo kako bismo sudjelovali na 6. festivalu balkanskih folklornih plesova.

Festival su toga jutra otvorili domaćini, a nakon otvorenja krenuli smo, obučeni u narodne nošnje svoje domovine, prema glavnom trgu. Pogledi znatiželjnika bili su uprti u nas, a mi smo ponosno, noseći zastavu u ruci, koračali u povorci. Na trgu nas je čekao i prvi nastup pred turskom publikom i članovima drugih

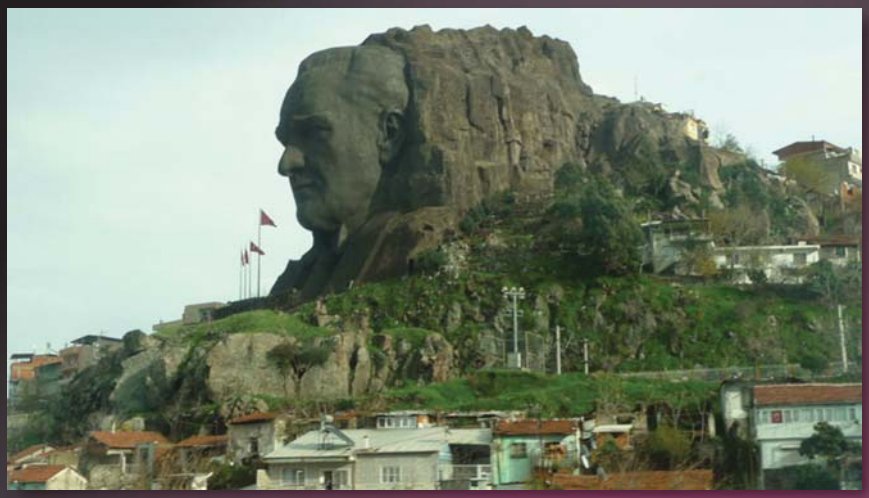

društava. U našem su se društvu našli i KUD-ovi iz Slovenije, BiH, Kosova, Crne Gore, Albanije, Makedonije, Rumunjske, Bugarske, Grčke i ,naravno, Turske. Nakon nastupa i večere organizatori su

Navikli na naše, pomalo smo se iznenadili njegovim izgledom. Moderan kompleks koji ostavlja za sobom balkanski stil i nagovješćuje zapadnjačke običaje.

organizirali odlazak svih društava na koncert njihovih domaćih, ali ne i narodnih, glazbenika. Melodije su im bile zanimljive i lijepe, ali je bez poznavanja turskoga jezika bilo teško pratiti koncert, tako da smo se prilično brzo vratili u hotel. Sljedeći je dan prije ručka bila organizirana izložba. Tema je bila Nastanak "balkanskog stila" miješanjem elemenata rimske i istočne arhitekture na prostorima Osmanskog carstva. Nakon ručka otišli smo u jedan trgovački centar.

Iako je bio Badnjak, nijedna od tek nekoliko katoličkih crkava u Izmiru nije bila otvorena pa smo Božić dočekali u hotelu. Sljedeći su nas dan, osim na obroke i nastupe, odveli na bazar. Bazar je sličan tržnici, samo veći i s "više originalne" robe, npr. Rolex za 12 eura ili Lacoste majica za 10. Tamo se može naći svašta: od hrane, preko odjeće, obuće, nakita pa sve do suvenira, duhana, nargila i dr. No, vrijeme je bilo ograničeno. Nakon bazara išli smo na zatvaranje festivala. Sljedeći (i zadnji) dan proveli su nas Efezom, gradom s nekada najvećim grčkim hramom i jednim od 7 svjetskih čuda po Pliniju Starijem. Grad, koji je pripadao Perzijskom Carstvu pa Grcima te Rimljanima, danas je važno arheološko nalazište antike, a tri je puta rušen i ponovo građen.

Nedaleko od najbolje očuvanoga grada Male Azije posjetili smo i kuću u kojoj je Ivan Apostol napisao svoje evanđelje i u kojoj je, nakon Isusove smrti, Djevica Marija provela posljednjih 9 godina ovozemaljskog života. Zanimljivost koju sam saznao informacija je upravo o evanđelistu Ivanu koji se 60. g. nastanio u Efezu i navodno tamo vršio evangelizaciju. Proveli su nas i kroz brda maslina i mandarina jer je Turska poznata po njihovoj proizvodnji.

Svakodnevno gledajući i slušajući nastupe svojeg i drugih društava u dalekoj Turskoj, zaključio sam jedno: Hrvatska ne pripada Balkanu jer smo se od ostalih društava, koja su međusobno vrlo slična u glazbi, plesu i okićenoj nošnji, razlikovali u potpunosti.

Još bih samo istaknuo dvije stvari. Prvo, Turci su vrlo ljubazan i razgovorljiv narod, a među njima ima i mnogo doseljenika iz država južnije od nas: BiH, Makedonije, Albanije... Drugo, putovanje u Tursku bilo je (barem meni) izuzetno zabavno i poučno, i mogu reći da je Turska jedna velika i lijepa zemlja, ali Hrvatskoj nema ravne.

Martin Šeler, 8. a

• Putovanje u Istanbul •

* Istanbul - grad suprotnosti i raskoši

Još prošle godine ime Istanbul bio je sinonim za sat geografije na kojemu smo odvajali Aziju od Europe bosporskim tjesnacem, a danas je on poveznica svim Hrvatima uz lijepu Šeherezadu i zamamnog Onura.
Gledanjem te serije, Hrvati (tako i moja obitelj) naučili su nekoliko turskih riječi i upoznali ljepote Istanbula, ali što je još važnije, dobili želju za putovanjem u taj prekrasni grad.

(Sa županijskog Lidrana)

Baš kada sam pomislio da će mi ovi praznici proći tako da ću ih što prije htjeti zaboraviti, stigla mi je odlična vijest: putujem u Istanbul, u samo srce Orijenta.

Istanbul, nasljednik raskošnog Carigrada, a danas višemilijunski grad na dva kontinenta koji uspješno spaja suprotnosti koje se u njemu susreću. Bilo bi mi uistinu teško opisati sve ljepote i čari takvog grada u kojem su sagrađene najljepše sultanske palače i najveći svjetski bazari. Posebno me oduševila Aja Sofija kao najveći primjerak bizantske kulture, a danas je zaštitni znak grada na svim razglednicama koje se šalju po cijelome svijetu.

Mene je posebno dojmila Plava džamija sa šest impresivnih minareta koja se ubrajaju među najljepše primjerke otomanske arhitekture.

Vidio sam i Topkapi palaču, veličanstveno sjedište Otomanskog Carstva sa svojim velebnim zdanjima i prekrasnim vrtovima te riznicom zlatnog nakita i predmeta od zlata i dragog kamenja.

Ništa manje lijepa i posebna je očaravajuća palača Dolmabahče, rezidencija turskog sultana sagrađena prije 150 godina u čijoj se arhitekturi osjeća i europski utjecaj. Nakon što sam prošao kroz palaču, moram priznati kako sam ostao bez daha. Sve je bilo od čistog zlata i srebra: okviri za slike, pribor za jelo, svijećnjaci, uskrasi pa čak i oružje.

Posebno zanimljivo bilo je što je svaki pa i najmanji ukras nacrtan na stropu ili izvezen na tepihu bio simetričan. Sobe su također potpuno simetrično uređene što je za naše shvaćanje neobično.

Nakon gotovo cjelodnevnog obilaska ovih prekrasnih građevina s nestrpljenjem sam čekao odlazak na najveću tržnicu- Kapali Carsi gdje sam upoznao sve čari trgovine i cjenkanja.

Velika je to i natkrivena tržnica s 3600 lokala i trgovina u kojima smo mogli naći razne dragulje, zlatne ukrase, neizbježne nogometne dresove i navijačke šalove, tipičnu istočnjačku odjeću, suvenire i naravno, nargilu.

Takvi šareni izlozi s obiljem kiča jednostavno vam odvuku pogled i izmame osmijeh na lice. Posebno su me oduševile trgovine poznatih svjetskih dizajnera kao što su Luicci, Falpucci, Nursace i VerSSace! Takvih originala bilo je po cijelom gradu. Na svakom uglu mogli ste pronaći bogatstvo šarenila i trgovina čiji su prodavači stajali na ulici i pokušavali nezainteresirane prolaznike uvesti u svoje malo carstvo.

Posjetili smo Tašhan, mjesto na kojem se ljeti redovito ispija čaj s prijateljima, no to mjesto ne trebam opisivati jer ga svi već dobro znaju iz legendarne Šeherezade. Naravno, morali smo posjetiti jednu od najživljih ulica na svijetu, Taksim. Sjeli smo u tipičnu tursku kavanu gdje smo uživali u turskim specijalitetima: ćuftama, kebabu i rahat lokumu. Namjeravali smo probati neku slasticu, ali nismo mogli dalje od sutlijaša jer svi ostali kolači su blago rečeno plivali u šećeru što je tipično za tursku kuhinju.

Siti i zadovoljni, sve smo zalili klasičnim, ukusnim turskim čajem koji se poslužuje u posebno oblikovanim, malim šalicama, a nakon toga morali smo kušati dondurmu, turski sladoled s ekstraktom orhideje koji smo dobili od zabavnog mladića obučenog u tradicionalno tursko odijelo, s naravno, fesom na glavi.

Posjetiti Istanbul a ne provoziti se bosporskim mostom, koji povezuje zapadnu, europsku i istočnu, azijsku stranu grada, jednostavno je nezamislivo .

Neoprostivo bi bilo ne posjetiti neki od čuvenih istanbulskih stadiona. Odlučio sam se za jedan od najljepših na svijetu, stadion nogometnog kluba Besiktas.

Nakon pet oku i nepcu ugodnih dana, krenuli smo kući.

Znao sam da nas čeka petnaest sati napornog, ali ne i dosadnog putovanja do Zagreba. Prolazak kroz Bugarsku bio je gotovo deprimirajući, ali to je ipak neka druga priča, pa o tome neki drugi put.

U kasnim satima stigli smo u Zagreb gdje nas je dočekao sasvim različit, nimalo orijentalan miris.

Marko Lozić, 8. c

• Uživanje u Krapini •

* Bok, neandertalci!

Novi Muzej krapinskih neandertalaca bio je ovogodišnje odredište terenske nastave šestaša.

Tko radi, a tko zabušava?

Pozorno pratimo prof. Jonjić

Pokus iz prirode

Jesmo li slični?

Kad se učenici spremaju na terensku nastavu, uvijek vlada veliko veselje. Želja za putovanjem i novim spoznajama nadjača i sreću što nema nastave. Posebno kada se ide u Krapinu, u novootvoreni muzej o kojem smo puno čuli jer nas je i učiteljica u četvrtom razredu vodila u Krapinu. To je bila najava terenske nastave koju smo jesenas odradili.

Kako smo u muzej ulazili u grupama, za ostale su učenike naši profesori osmislili radni dan. Posvetili smo se prirodi i šumi, a ostale sate odradili kroz radne listiće.

Muzej smo obilazili u pratnji vodiča. Odmah pri ulasku dočekalo nas je veliko platno gdje smo pogledali kratak film o životu neandertalaca. Potom se kreće u razgled muzeja. Zanimljivo su obrađeni postanak svijeta i povijest zemlje. Neobični kontinenti na tlu po kojima smo gazili. Posebno nas se dojmila špilja u kojoj je prikazana neandertalska obitelj, a svi izgledaju kao da su živi. Nije nam bilo jasno kako su to uspjeli, ali izvrsni su. Prijelaz preko leda, koji govori o duhovnom svijetu neandertalaca i njihovim navikama, kako smo saznali od vodiča, bio nam je trenutak opuštanja. Skakali smo po ledu kako bismo čuli njegovo krckanje i to nam je bilo zgodno. Potom je uslijedilo nešto novo i drugačije, novo doba, no to nas nije toliko privuklo.

Posjet muzeju završava u suvenirnici. Neki su od učenika kupili fotografije. U razne kalupe neandertalaca mogli ste gurnuti svoju glavu.

napisala i komentirala: Elizabeta Grgić
fotografirala: Marijana Kobilšek, prof.

• Ovogodišnji književni susreti •

* S knjigom prijateljujem

Naša se knjižničarka, profesorica Vesna Latin Juričev može pohvaliti brojem književnih susreta koje je za nas učenike organizirala ove godine. Među gostima našli su se Sanja Polak, Nada Mihelčić, Silvija Šesto, Jadranko Bitenc. No profesorica je organizirala dolazak Joze Boze te mlade čitatelje povela na Nacionalni kviz za poticanje čitanja.

SANJA POLAK

Učiteljica je nas, koji volimo čitati, pozvala na susret sa Sanjom Polak.

Saznali smo da se rodila 5. 11. 1968. u Zagrebu. Radi kao učiteljica, piše knjige za djecu i urednica je časopisa Prvi izbor. Njezina kći zove se Paulina i o njoj je napisala knjigu *Dnevnik Pauline P.* Djeci je knjiga bila zanimljiva pa su rekli: "Molimo još!" Tako je nastao *Drugi dnevnik Pauline P., Petrica Pričalica* (koje nažalost nema više u prodaji jer su je djeca pokupovala) i *Pobuna Pauline P.* Jednog dana pitao ju je neki dječak zašto uvijek piše o curama pa mu je obećala pisati o njemu i nastala je knjiga *Mali Jan ima plan.*

Sanja Polak govorila nam je kako je važno čitati knjige jer tako stječemo znanje i bogatstvo. Bila je vrlo uvjerljiva pa smo odlučili pročitati sve njezine knjige, a neki su si odmah i kupili knjigu u koju im se književnica potpisala.

Jako nam je drago da je knjižničarka organizirala ovaj susret.

napisali: Ivan Grubišić i Karlo Vešligaj, 5. a

JADRANKO BITENC

Jesenas je u učionicu hrvatskoga jezika ušao Jadranko Bitenc. Očekivala sam nekog pisca koji ima bradu, brkove, veliki trbuh. Ali sam se iznenadila. Naravno pozitivno, jer je Jadranko Bitenc sve suprotno od mojih očekivanja. Predstavio nam je svoju knjigu *Twist na bazenu.* Nakon pročitanog ulomka saznali smo da je to autobiografsko djelo koje govori o njegovu djetinjstvu: o problemima u školi, u ljubavi i obitelji. Drugu svoju knjigu *Lana, godina mačke* posvetio je svojoj kćeri. Zanimalo me je voli li više pisati knjige za odrasle ili za djecu, pa sam ga to i upitala. "Za djecu jer se i sam još osjećam kao dijete", odgovorio mi je Bitenc. Netko ga je upitao koja mu je najdraža knjiga koju je napisao. Rekao je da mu je uvijek najdraža ona koju upravo piše.

Bilo je tu još raznih pitanja, no na sva je odgovarao opušteno i šaljivo. Svidio mi se Bitenc baš zato što je pričljiv i šaljiv.

napisala: Lucija Sekulić, 7. c

SILVIJA ŠESTO

Zimus je našu školu posjetila književnica Silvija Šesto. Većina nas se i nije previše uzbudila jer nismo ni znali tko je ona, ali neki su bili veseli. Ubrzo smo saznali da je Silvija Šesto napisala roman *Debela* koji nas čeka u sljedećem razredu za lektiru. Književni susret s njome organiziran je za šestaše, a potom za osmaše.

Kako smo kasnije saznali od naših profesorica, susret književnice i šestaša mogao bi se ponoviti, a susret književnice i osmaša mogao se i prekinuti. Iako su osmaši pročitali njezin roman, pitanja koja su pripremili za nju bila su o svemu, ali ne i o knjizi. Našeg je Kostu najviše zanimalo imali li književnica Facebook i hoće li ga prihvatiti za prijatelja. Na sreću što smo mi šestaši uslijedili poslije i bili vrlo motivirani za razgovor. Od književnice smo saznali da piše sve i svašta, pa čak i scenarije za televizijske reklame.

Pročitala nam je ulomak iz priče *Bum Tomica* koji nas je sve nasmijao. Na nagradno pitanje: U koliko je sati zazvonio telefon? najbrža je bila Ana Matković, učenica 6. d. Ne samo najbrža već i točna. (Odgovor: U šest i trideset.) Ana je dobila nagradu – knjigu *Dnevnik jedne ljubavi*, a onda je uslijedilo fotografiranje s književnicom: Silvija Šesto i Ana ponosnog lica.

napisala: Barbara Geld, 6.a

NADA MIHELČIĆ

U ožujku ove godine posjetila nas je književnica Nada Mihelčić te održala zanimljiv sat u učionici hrvatskoga jezika.

Pričala je o svojem školovanju i o svoje dvije knjige *Zeleni pas* i *Bilješke jedne gimnazijalke* . Privukla nam je pozornost detaljima iz knjiga te nam objasnila kako su ti romani nastali.

Nakon odlaska književnice odgovorili smo na neka anketna pitanja.

Složili smo se da nam je drag susret s književnicima u našoj školi, a većina bi htjela ponoviti ovakvo druženje s još nekim autorima.

Također smo se složili da je ovakav prikaz lektire puno zanimljiviji, a da autora drukčije doživljavamo u našoj učionici, nego u iščitavanju bilježaka o piscu iz pročitane knjige.

napisala: Lana Lebo, 8. c

• Kako je trećašima glumio glumac Dubravko Sidor •

* O Božidaru Prosenjaku na drukčiji način

Devetnaestog studenog svi smo bili nestrpljivi i jedva čekali da nam dođe glumac Dubravko Sidor.

"Jupi!" viknuli smo kad je došao. Glumio je priče iz knjige Sijač sreće koju je napisao Božidar Prosenjak. Sam je glumio više osoba i mijenjao im glasove. Rekao nam je da je izašao iz zatvora, ali to nije bila istina. Zašto je to učinio, uopće nisam shvatila. Ma, nema veze.

Najviše mi se svidjela priča o djevojčici koja je htjela maslac s ukrasima, a to su bile crtice od zubičastog noža.

Na sreću sam bila pročitala knjigu Sijač sreće pa sam većinu priča razumjela.

Bilo je jako zabavno i smiješno. Želim da mi ostane u sjećanju dan kada nam je u razred došao Dubravko Sidor.

napisala: Maja Bubalo, 3. a

• Jozo Bozo s prvašićima •

* Sad te ima, sad te nema

U našu je školu 24. 2. 2011. došao Jozo Bozo.
Izvodio je predstavu Semafor.
Bilo je jako zabavno.
Jozo Bozo zna puno smiješnih trikova.
Jako smo se smijali.
Išle su nam suze na oči od smijeha.
Naučili smo o prometu.
Jako se veselimo jer je Jozo Bozo obećao da će opet doći.

napisala: Marina Parlov, 1. c

• Četvrtaši nazočili Interliberu

* Utješna nagrada mladoj čitateljici

Nacionalni kviz za poticanje čitanja natjecanje je za mlade čitatelje. Provodi se u Mjesecu hrvatske knjige (studeni). Organizator kviza su Knjižnice grada Zagreba. Tema kviza za 2010. godinu bila je vezana uz Međunarodnu godinu biološke raznolikosti. Trebalo je pročitati knjige: Zemlja – e. istraživač i Zadivljujuće tajne prirode.

Ove školske godine kvizu su se priključili četvrtaši naše škole. U knjižnici smo listali, čitali i tražili odgovore na pitanja zadana u kvizu. Upitnike smo ispunili malo samostalno, malo zajednički i sve poslali u Gradsku knjižnicu.

Završna svečanost održana je na Interliberu (sajmu knjiga) 12. 11. 2010. Nakon lutkarske predstave Pinokio, izvučeni su dobitnici nagrada: jedna glavna i deset utješnih nagrada. Jednu od utješnih nagrada (knjigu) dobila je naša Ana Marija Grubišić iz 4. d razreda.

napisali: Petra Gudelj, Matea Buljan i Dino Fabijanić, 4.a

Misli o ljubavi 1. c

Ljubav je kad me mama i tata vole. – Dino Corelj
Ljubav je kad volim mamu i tatu. – Ivana Šapina
Ljubav je kad poljubim mamu ili tatu. – Nikolina Šoljić
Ljubav je kada nekog voliš. – Lana Kužnar
Ljubav je kad te netko voli. – Marina Parlov
Ljubav je kad se netko za mene brine. – Aldin Hasanbegović
Ljubav je kad se brinem za nekoga. – Azra Adrović
Ljubav je kad ti netko nešto pokloni. – Ema Deskar
Ljubav je kada nekome nešto poklonim. – Sara Kasanić
Ljubav je kada mazim macu. – Ana Marija Kendel
Ljubav je kada hranim psa. – Vito Cikron
Ljubav je kada ti netko pomaže. – Maja Dravinec
Ljubav je kad nekome pomažem. – Maria Hruška
Ljubav je kad ti dečko pokloni čokoladno srce. – Patricia Asanović
Ljubav je kad poljubim majku i oca. – Paula Perić
Ljubav je kad si tužan pa te učiteljica tješi. – Adam Salman
Ljubav je kad se jako udariš pa ti netko pomogne. – Luka Pešut

TINA GRGIĆ I PAULA ŽITNIK 1.A

Uspavani đak medo

Mama medvjedica budi svoga đaka.
Ne da se medo, postelja mu draga.
Reče medo: ''Uh! Jao! Zar baš moram ići u školu?''
Dođe tata: ''Diži se ljenčino! Torbu na leđa i u školu.''
Reče medo: ''Dobro! Dobro! Idem u školu.''
Vrati se medo iz škole.
Pita mamu: ''Danas je prvi dan proljeća?''
''Da sine. Zašto se ne veseliš?''
''Zato što mi fali san.''

Roko Rocca, 1. a

Patuljak Gljivičko

Bio je sunčan dan. Patuljak Gljivičko išao je u šumu brati gljive. Iznenada je počela padati kiša. Patuljak se sakrio ispod velike točkaste gljive. Gljiva mu je bila kišobran. Odjednom se pojavilo sunce veselo pozdravljajući patuljka. Patuljak Gljivičko mahnuo je suncu i krenuo dalje u šumu.

Lea Kozic, 1. b

MATKO STIPANIĆEV 1.B

Gljiva

Jedna gljiva mala,
pokraj puta stala.

Pa se penjat stala,
ali još je mala.

Ne smije ići ni na što,
a ima prijatelja sto.

Gljiva je tužna bila,
pa si je kaput kupila.

Nora Fraculj, 1. a

Tko sam ja?

Zovem se Marko. Nadimak mi je Muki. Volim se igrati loptom. U školi volim učiti. Najdraži školski predmet mi je tjelesni. Ne volim rano ustati. Najbolji su mi prijatelji Matko, Nikola i Fran. Najbolja mi je prijateljica Vanda. Jednom želim imati motor na četiri kotača.

Marko Marojević, 1. b

NOAH RADOČAJ 1.A

VANDA VRABEC 1.B

TEA HRELJA 2.A

Moja sestra Zoja

Imam seku Zoju. Ona je mali vražićak. Slatka je i zabavna. Razbacuje mi stvari po sobi i šara mi knjige. Voli slušati glazbu i smiješno pleše. Kad nešto nije po njenom, vrišti i plače. Voli ponavljati plesne pokrete za mnom.

Mila Ereg, 2. a

ANTE MATKOVIĆ 2.B

Moja mama

Moja je mama visoka, nije ni mršava ni debela. Ima lijepe zelene oči. Ima pravilan nos, isto kao i usta. Kosa joj je kratka i povremeno crno obojana. Voli nositi hlače, majice usklađenih boja, a ponekad i haljine. Ona je vrlo mirna osoba. Ne voli se svađati, vrijedna je i voli pomoći ako može. Prema mani je brižna, puna ljubavi i pažnje. Sviđa mi se moja maštovita, vesela i snalažljiva mama. Uvijek me može zabaviti ili mi pomoći u zadaći. Svoje mame moramo voljeti iako su na nas ponekad ljute. To je uvijek s razlogom.

Mia Sohora, 2. a

LUKA SAJDL 2.A

Moja prijateljica

Opisat ću svoju prijateljicu Ivu. Ona je niska i sitna. Lice joj je okruglo i uvijek nasmijano. Oči su joj vesele i smeđe. Njezino lice uokviruje ravna, svijetlosmeđa kosa. Voli nositi majice, hlače i haljine svih boja. Iva je vesela i odana. Svima rado pomaže i hrabra je. Želi da i dalje budemo prijateljice. Ona je prava prijateljica koju bi svatko poželio.

Paola Petra Piteša, 2. b

Moja ulica

Moja ulica zove se Prilaz Grge Antunca. Ona se nalazi u zagrebačkome naselju Rudeš. Moja ulica nije velika. U njoj se nalaze dvije zgrade. Ja živim u zgradi na kućnom broju 6. U mojoj ulici nalazi se dječje igralište na kojem sam se često igrao sa sekom dok sam bio manji. Ljeti tu volim sjediti na klupicama jer je hladovina. U tome parku rastu tri stabla koja sada u proljeće imaju prekrasne roze cvjetove. Mama mi je rekla da je to glog. Moja ulica nije dugačka. Ponekad se u njoj parkira puno automobila pa se stvara gužva. Najveća je gužva ujutro kada ljudi dolaze u obližnju pekarnicu po svježe pecivo i kruh. Volim miris svježe pečenog kruha koji se širi iz pekarnice na početku moje ulice. Meni se moja ulica sviđa. U njoj mi je sve poznato i blizu su mi prijatelji, škola, trgovina i papirnica. Ispred zgrade ima puno staza i livada po kojima se vozim biciklom i šetam psa Dona.

Marko Perković, 2. b

MIA MARGETA 2.B

Moj prijatelj Fran

On je moj najbolji prijatelj. Zove se Fran. Ima osam godina. Visok je i bavi se košarkom. Dosta je mršav, ali je jak. Na smeđoj kosi ima kovrčave šiške. Na okrugloj glavi ima tamnosmeđe oči. Ima zaobljen i malen nos. Usta su mu svijetlocrvene boje, a obrazi mršavi. Ispod glave mu je tanak i kratak vrat. Mršav je. Ima dugačke ruke i noge. Na majici ima boksača i ima traperice. Na papučama mu piše: happy step. Dobar je prijatelj i lijepo se igra sa mnom. Sve su njegove igračke dobre. Prijatelji smo zato što svaki dan u parku igramo nogomet, košarku i igramo se na PSP-u.

Marin Lovrinović, 2.c

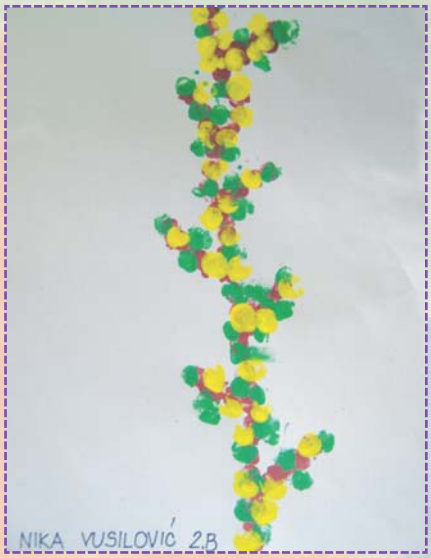

NIKA VUSILOVIĆ 2.B

KARLA HOGGE 2.C

LETICIJA ČUS 2.C

Moja četkica

Ja sam Paulova četkica za zube. Stanujem u čaši. Paul je znao da za pravilnu njegu zubi treba dobra četkica i zna da me mora koristiti dva puta na dan. Dobar je zato jer pere zube gore-dolje, naprijed-nazad i lijevo-desno. Naučio je da sve plohe treba temeljito oprati. Na mene stavi pastu za zube veličine graška i kružnim pokretima pere zube. Nakon četkanja ispere usta vodom i još jednom ponovi četkanje i ispiranje. Divno perem zubiće jer imam jako dobrog pomagača. Nakon pranja zubi ispere me hladnom vodom i glavom prema gore stavi u čašu. Glava mi je od umjetnih vlakana i na vrhu zaobljena. Crvenobijele sam boje. Sretna sam zato jer se svaki dan kupam, pastom mažem i radim svoj posao. O Paulu mislim da je dobar dječak jer me jako voli i pazi na mene. Zna da je ″ čist zub zdrav zub″.

Paul Marinić, 2. c

Bili smo u obilasku grada

Došli smo pred školu. Krenuli smo u 8 i 30. Vozili smo se gradom i vodič nam je govorio gdje se nalazimo. Također nam je govorio da je Savska ulica najstarija ulica u Zagrebu. Prošli smo pokraj Hrvatskog narodnog kazališta. Vodič je govorio kad se sagradilo. Vidjeli smo Mirogoj i arkade. Došli smo na Ilirski trg. Tamo smo se iskrcali.

Na Ilirskom trgu vidjeli smo zvjezdarnicu i sjeverna vrata Gradeca.

Došli smo do Muzeja grada Zagreba. Vidjeli smo razno oružje, dokumente, odjeću i obuću, ogledalo od pravih dijamanata, sliku operne dive Milke Trnine, zlatnog anđela i još mnogo izložaka iz prošlosti Zagreba. Nakon Muzeja otišli smo u Atelje Meštrović. Tamo su bili njegovi kipovi. Išli smo na Markov trg. Tamo smo vidjeli crkvu svetog Marka, Hrvatski sabor, Banske dvore i mjesto gdje je pogubljen Matija Gubec. Na brdu Griču vidjeli smo kulu Lotrščak.

Bili smo na Kamenitim vratima. Tamo je slika Majke Božje koja nije izgorjela u velikom požaru. Bili smo na Krvavom mostu. Došli smo na Trg bana Josipa Jelačića. Popeli smo se na Dolac i vidjeli kip kumice Barice. Ušli smo u ribarnicu i upoznali razne vrste riba i morskih plodova. Na Dolcu je bilo puno štandova. Na štandovima je bila odjeća i suveniri grada Zagreba.

Došli smo u park Opatovina. Tamo smo se igrali više od pola sata. Kada smo se vraćali, morali smo se penjati po 139 stepenica. Vratili smo se natrag na Ilirski trg i krenuli kući. Ovaj mi je izlet bio najljepši.

Mislav Majić, 3. a

DARIJA BUDIMIR 4.C

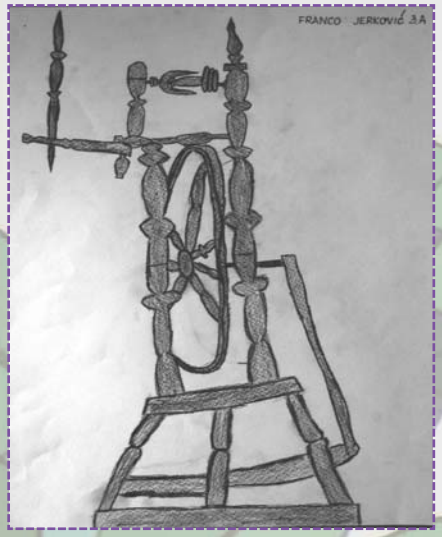

FRANCO JERKOVIĆ 3.A

Proljetna kiša smočila je miša

Bio jedan miš.
Siv, mal i znatiželjan.
Htio je znati
kakve je boje kiša.
Možda plave, zanimalo je miša.
Možda žute?
Ali kišne kapi ne mogu biti krute.
Miš je krenuo da kišu vidi,
pogledao kroz prozor,
zadivio se kakav je to prizor.
Miš je htio vidjeti kišu izbliza.
Nije mogao ostati dugo,
da ga ne uhvati kišna kriza.
Miš se sav smočio,
i takav onda u kuću kročio.
Gazdarica ga je istjerala iz kuće,
nije htjela da ju misli o mišu muče.
Miš je tako živio na kiši,
ali gazdarici nije bilo svejedno,
bilo joj je žao miša,
bojala se da ga ne ubije kiša.
Miša je također uhvatila tuga,
dok nije došla duga.
Više nije htio da ga gospodarica u kuću prima,
ali samo dok ne dođe zima.

Nika Grbelja, 3. a

PROLJETNA PJESMA

Zima nam odlazi,
proljeće dolazi.
Snijeg prestaje padati,
sunce će nas radovati.
Svi se divimo cvijeću,
lastavice s juga dolijeću.
Mravi opet vrijedno rade,
vrtlari danas nešto sade.
Proljeću recimo dobar dan,
zimi zaželimo miran san.

Ana Vijtiuk, 3. b

Prvi let

Vidjeti oblak se ne može. Ali u nizinama može.

U jednom je oblaku bilo jako vruće zbog ljetnog sunca, pa su kapljice skočile dolje u fontanu. Kad su skočile, Velika kapljica se počne rugati Maloj: " Ja sam veća i teža i ja ću prva stići do zemlje. " Mala kapljica je šutjela. Tada zapuše snažan vjetar i otpuše Malu kapljicu u fontanu, a Veliku i tešku u pseću zdjelicu za vodu, te ju pas popije!

Luka Lulić, 3. b

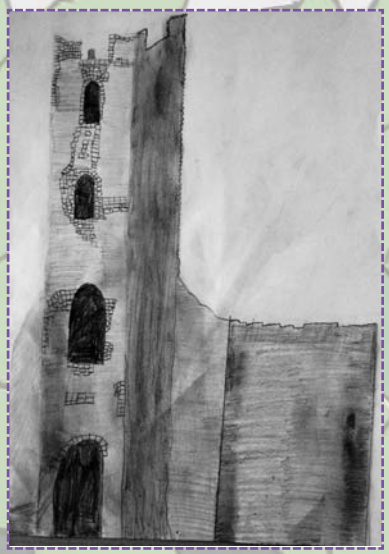

MARTINA RONČEVIĆ 4.B

FRAN ČESI 3.B

Ljubavna priča

Jednog hladnog i kišnog dana u središtu grada djevojka po imenu Iva vidjela je jednog lijepog mladića. Isprva je mislila da joj je to samo prijatelj, no poslije ga je sve više viđala i on je nju počeo sanjati. Kako su jedno drugom nedostajali, Jura je Ivu pozvao na spoj. Oboje su navršili 25 godina, vjenčali se i dobili troje djece...

Ivin je otac mislio da su njih dvoje totalno drugačiji. Iva je bila niska, a on visok...

Kada bi meni to rekli, odgovorio bih: "Ljubav je iznutra." I to je doista istina.

Filip Pupovac, 3. a

FILIP PUPOVAC 3.A

IVA BUDIMIR 3.B

PROLJEĆE

U moj grad
proljeće je došlo sad.
U proljeće kad laste dolete s juga,
na nebu se pojavi sunce i duga,
ja postajem vrlo sretan
pomalo poletan.
Čak mi ni zadaća ova
u proljeće nije preteškog kova.
A da iskren budem, najdraže mi srcu pada
što poslije proljeća ljeto napada.
Tad škola ova
do jeseni je gotova.

Tin Perlić, 3. b

JA SAM SLIKAR PROLJEĆA

U meni se probudila želja da postanem slikar i naslikam čarobno buđenje proljeća. Uzeo sam papir, list, vodene boje i paletu. Istisnuo sam tople i vesele boje, malo ih promiješao i počeo slikati. Plavom bojom naslikao sam razigrani potok, a oko njega zelenu livadu s puno malih šarenih cvjetića. Isprao sam kist i opet ga umočio u zelenu boju i nacrtao drveće s puno ptičica na širokim granama. Zatim sam naslikao leptire i pčele koje lete na cvijeće. No, nešto je nedostajalo da moja slika bude potpuna. Sjetio sam se, to je bilo sunce! Brzo sam umočio kist u žutu boju i obojio sunce i vesele zrake koje su obasjavale potok i livadu. Zadovoljno sam promatrao svoje slikarsko djelo i još se više veselio proljeću.

Antonio Tkalčić, 3. c

IVA MARIĆ 4.A

IVAN BARUŠIĆ 4.B

Prvi let

Sunce je sjalo, vjetar puhao.
Kapljice su se spremile na prvi let.

Kiša je počela sipiti
i kapljica niz oblak kliziti.
Velika kapljica prva je pala
a za njom odmah i mala.
Spuštale su se niz planine
i doline.

Velika i mala kapljica
stalno su se za ruku držale,
i od velikog straha ubrzavale.
Pale su na ježa
koji milosti nije imao
nego ih stalno bockao.

Kapljice su sišle na jabuku sočnu,
a zatim i na bubu noćnu.
Napokon su stigle do potočića
pa svratile do otočića.

Sunce je grijalo, a vjetar puhao
i kapljice na oblak vratio.
Usnule su lijep san
i čekaju novi
i uzbudljiviji kišni dan!

Martina Rončević, 3. b

UČENICI 3.C

IVA VRDOLJAK 3.C

LEONARDA FARKAŠ 4.B

ILIJANA CVITANOVIĆ 4.D
ILIJA KOŽIĆ 4.A

Po jutru se dan poznaje

Dragi moji, evo me opet u novoj školskoj godini. I to po 4. put. Jako se veselim školi, ona je moja nada. Ona je moja budućnost. Znam da mi se čini teška, ali sve će biti dobro kao i prošle godine. Praznici su trajali dugo, ali su mi dosadili. Htjela sam obavezu, pa je sada i imam. Škola otvara vrata budućnosti. Sam biraš posao koji voliš i u njemu bi trebao biti dobar. To je super, ali iskreno, ja još ne znam što ću biti kad odrastem. Za to ima vremena. Škola je na prvom mjestu, to znam. Svi mi to govore. Također mi pričaju da je od kolijevke pa do groba najljepše đačko doba. To je istina. Najljepše je biti đak. Tada učiš, igraš se i ne zamaraš se računima i problemima na poslu. Kad si dijete, potpuno si bezbrižan. No ima jedna mala obaveza i jedan najljepši dan na svijetu. To je škola, a najljepši dan je početak školske godine koji se ponavlja samo neko vrijeme dok si u školi. Zato iskoristi to vrijeme i zabavi se učeći. Otkrit ću ti tajnu. Početak svake školske godine znači vječni polazak u BUDUĆNOST. Razmisli, moja budućnost je odlična, a tvoja?

Lucija Mrđen, 4. a

Veselimo se Uskrsu

Veselimo se Uskrsu
Govore da sutra
dan je najljepši
jer ode gore k Bogu
Sin Božji
i gleda na nas djecu
i za nas se moli
da svima bude dobro
i da bude najljepše, najljepše.

Uskrs je tu na vratima
čekam ga ja već satima.
Uskrs je, a ja sam presretna.
Uskrs je dar nam od Boga.

Katarina Bagarić, 4. c

NIKOLA RENKA 4.A

DINO FABIJANIĆ 4.A

DOLORES HUNJADI 4.D

JOSIP BUDIMIR 4.C

TOMISLAV ŠKALIĆ 4.C

Uskršnja nesreća

Živio davno jedan mali zec, a zvao se Ivan. Živio je u jednoj maloj kolibi na kraju sela. Dolazio je Uskrs i svi su zečevi morali odabrati jednog zeca koji bi zasadio pisanice, uzgajao ih i na kraju predao glavnom Djedu Pisanica koji bi podijelio pisanice. Izabrali su Ivana, premda je on bio jako nestašan i neodgovoran. Ivan im je rekao da će se promijeniti i biti dobar. Zasadio je pisanice i uzgajao ih dok nisu bile lijepe i šarene. Kada su pisanice dozrele, Ivan ih je stavio u vreću i odnio u kuću. Ujutro, kada se probudio, pisanice su nestale. Odmah je posumnjao u Zvonimira i Marka. Nije znao gdje stanuju pa se počeo raspitivati. Pitao je jednog gospodina i on mu je rekao gdje žive. Ivan je pozvao dvojicu prijatelja da mu pomognu. Krenuli su u potragu. Na ulazu u kuću vidjeli su 100 pisanica. Ivan i njegovi prijatelji spasili su Uskrs i pisanice. Došli su u svoje selo, svakome podijelili po jednu pisanicu te lijepo i zabavno proslavili Uskrs. Tako su Ivan i njegovi prijatelji spasili Uskrs.

Ilijana Cvitanović, 4. d

Sunčev monolog

Jedva čekam jutro da se moje zrake okupaju u toplom plavom moru prepunom biljaka i životinja. Kako li je lijepo po cijele dane sjati po livadama, šumama, moru i ljudima. Znam da kad pustim svoje zrake svi ljudi, ma koliko im dan bio težak, osmjehnu se. Koliko biljaka samo treba moju svjetlost za rast i razvoj. Volim rastjerivati oblake i kišu i kada se moja svjetlost kupa u sitnim kapljicama rose.

Darija Budimir, 4. c

Hrast izbjeglica

Ja sam hrast koji živi u gustoj šumi. Jako sam mlad i jak kao kamen. No tužno je to da je pola mojih prijatelja posječeno zato što drvosječe ovamo dolaze svake godine. Jednoga me dana jedan drvosječa ugledao i divio mi se. Bio sam tako uplašen da mi se korijenje smrznulo. Ovdje sam sam bez ikoga. Molio sam za pomoć, no nitko se nije javljao. Povikao sam iz petnih žila: UPOOOMOOOĆ! Sa planine Gvozd pojavili su se veliki orlovi i iščupali me zajedno s korijenjem. Mislio sam da ću umrijeti od boli. Dok sam bio u nesvijesti, orlovi su mi ispleli noge. Stao sam na njih i pobjegao u najdublji kutak šume. Kada je došao drvosječa, nije me vidio pa je uzdahnuo i tužan otišao kući.

Martin Žučko, 4. d

KRISTINA NOVAKOVIĆ 4.D

• Naši učenici plešu kao zvijezde •

I PLES JE SPORT

Naše učenice Lana Dekanić i Klara Pavlek dio su plesne skupine Ritam zona koja je 12. ožujka ove godine osvojila Državno prvenstvo u plesu. Između 270 skupina iz cijele Hrvatske cure su u formaciji od 18 djevojčica osvojile sve što se dalo osvojiti: nagradu za najbolji kostim, prvo mjesto u svojoj kategoriji, dijamantni ples kao najbolji nastup od svih sudionika te kandidaturu za Svjetsko prvenstvo koje će se održati polovinom svibnja u Poreču.

Troje učenika šestog d razreda plešu akrobatski rock 'n' roll. Iz godine u godinu sve su uspješniji, a u njihovim nastupima uživamo i na našim priredbama.

Od prvog razreda osnovne škole treniram akrobatski rock 'n' roll. Mislim da je to dobar sport. Partnerica u plesu mi je Laura Bukvić. Dobro se slažemo, iako se znamo ponekad posvađati. Ona je, za razliku od mene, temperamentna. S formacijom smo triput bili državni prvaci. Pokušali smo biti prvaci i na dva svjetska natjecanja, ali, za sada, nismo uspjeli. Iako pred nastup imam tremu, kad izađem na podij, trema odmah nestane.

Ivan Torjanac, 6. d

Treniram akrobatski rock 'n' roll u klubu *Gimnazija* već šest godina i super je sport. Zahtijeva puno energije i kondicije i na tome rade naši treneri. Plešem u paru s prijateljem iz razreda, Ivanom Torjancem. Njegov je tata naš trener. Ivan i ja također plešemo u formaciji i državni smo prvaci. Međunarodni suci odlučili su da smo nas dvoje najbolji. Iako pred nastupe ponekad imam tremu, treneri je uvijek uspiju otjerati jer se šale s nama i pokušavaju nas opustiti.

S klubom sam putovala u Njemačku na europsko prvenstvo i u Sloveniju na svjetsko. Iako tamo nismo postigli željene rezultate, ne odustajemo. Uporno treniramo i plešemo te se nadamo da za sve ima drugi put.

Laura Bukvić, 6. d

Ja sam mlađi plesač. Zapravo plešem tek dvije godine. Obožavam akrobacije koje izvode stariji parovi. Nadam se da ću i ja jednom uspjeti u tome. Za sada plešem jednostavnije kreacije u paru ili formaciji. Najdraži mi je nastup bio kada sam osvojio drugo mjesto. Tada nisam imao tremu. Puno vježbam jer volim plesati.

Petar Hrupački, 6. d

pripremila: Laura Bukvić
fotografije: osobne

pripremila: Katarina Jagatić

* Gola istina

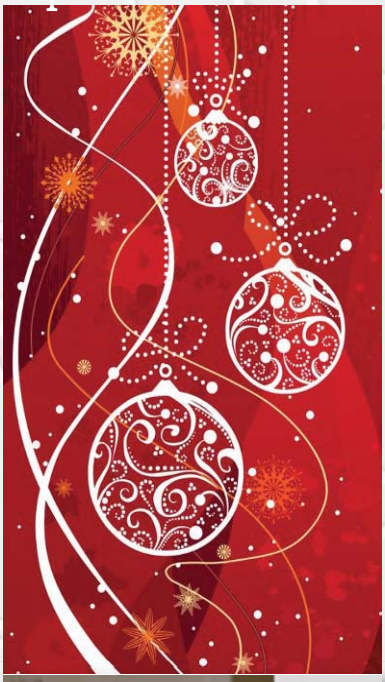

učiteljica Martina Brdarić Borčić

Najdraži božićni dar?
• Božićna kuglica.

Najgori božićni dar?
• Ne postoji.

Najveći potrošeni iznos za božićni dar?
• Ne pamtim.

Najniži potrošeni iznos za božićni dar?
• Ne pamtim.

Najluđe provedena Nova godina?
• U Španjolskoj.

Najgore provedena Nova godina?
• Ne pamtim.

ravnateljica Mirjana Ljubić

Najdraži božićni dar?
• Čestitke svojih sinova i školske djece, a i vrijedne knjige.

Najgori božićni dar?
• Nema loših darova. Ako mi se nešto i ne sviđa, nastojim to ne pokazati.

Najveći potrošeni iznos za božićni dar?
• Ne iscrpljujem se u tome i ne trošim previše.

Najniži potrošeni iznos za božićni dar?
• Svakome prema potrebama koje dobro poznajem.

Najluđe provedena Nova godina?
• Pokušaj provoda u Mostaru s obitelji. Putovanje je od Zagreba trajalo cijeli dan, uz brojne peripetije, pa smo ju jednostavno od umora prespavali.

Najgore provedena Nova godina?
• Kad sve isplaniraš, pa se ti ili dijete razbolite i završiš u čekaonici hitne.

profesorica Krunoslava Crnić

Najdraži božićni dar?
• Crtež koji mi je nacrtala nećakinja.

Najgori božićni dar?
• Nemam ga.

Najveći potrošeni iznos za božićni dar?
• 400 kn.

Najniži potrošeni iznos za božićni dar?
• 10 kn.

Najluđe provedena Nova godina?
• Jedna u Budimpešti.

Najgore provedena Nova godina?
• Kada sam bila bolesna.

profesorica Marijana Kobilšek

Najdraži božićni dar?
• Čestitke.

Najgori božićni dar?
• Nema lošeg dara.

Najveći potrošeni iznos za božićni dar?
• 200 kn.

Najniži potrošeni iznos za božićni dar?
• 20 kn.

Najluđe provedena Nova godina?
• Doma s obitelji i prijateljima.

Najgore provedena Nova godina?
• Za svaku se potrudim.

pedagoginja Katica Šarić

Najdraži božićni dar?
• Onaj koji mi je poklonjen od srca.

Najgori božićni dar?
• Ne postoji.

Najveći potrošeni iznos za božićni dar?
• 200 kn.

Najniži potrošeni iznos za božićni dar?
• 100 kn.

Najluđe provedena Nova godina?
• Sve su mi lude i traju mi 365 dana, a ne jedan dan.

Najgore provedena Nova godina?
• Ne postoji. Svaku napravim da mi bude najbolja.

profesorica Josipa Mesić

Najdraži božićni dar?
• Šašava šalica.

Najgori božićni dar?
• Nemama ga.

Najveći potrošeni iznos za božićni dar?
• 200 kn.

Najniži potrošeni iznos za božićni dar?
• 20 kn.

Najluđe provedena Nova godina?
• Jedna sa prijateljima.

Najgore provedena Nova godina?
• Ne postoji.

profesorica Ruža Jonjić

Najdraži božićni dar?
• Dječji crtež.

Najgori božićni dar?
• Kada su me zaboravili.

Najveći potrošeni iznos za božićni dar?
• 100 kn.

Najniži potrošeni iznos za božićni dar?
• 30 kn.

Najluđe provedena Nova godina?
• Bez pretjerane buke, s prijateljima i obitelji.

Najgore provedena Nova godina?
• Brzo zaboravljam.

LJETNA SLADOLEDNA OSMOSMJERKA

osmislila: Barbara Geld

S	U	G	O	S	D	N	E	//	V
A	NJ	M	//	S	LJ	E	T	N	S
E	O	E	C	I	W	T	//	P	M
R	F	A	G	K	Z	N	I	K	O
C	R	E	R	U	M	E	N	K	O
M	A	C	H	O	LJ	K	//	Ž	T
E	L	P	B	U	B	I	I	//	H
O	Š	//	R	D	R	N	C	U	I
D	A	K	L	I	M	G	B	A	E
K	O	R	N	E	T	E	Š	!	

Snjeguljica
Macho
Rumenko
Bubi
Duo
King
Njofra
Capri
Twice
Smoothie
Milka
Kornet
Kiss

osmislila: Mia Čop

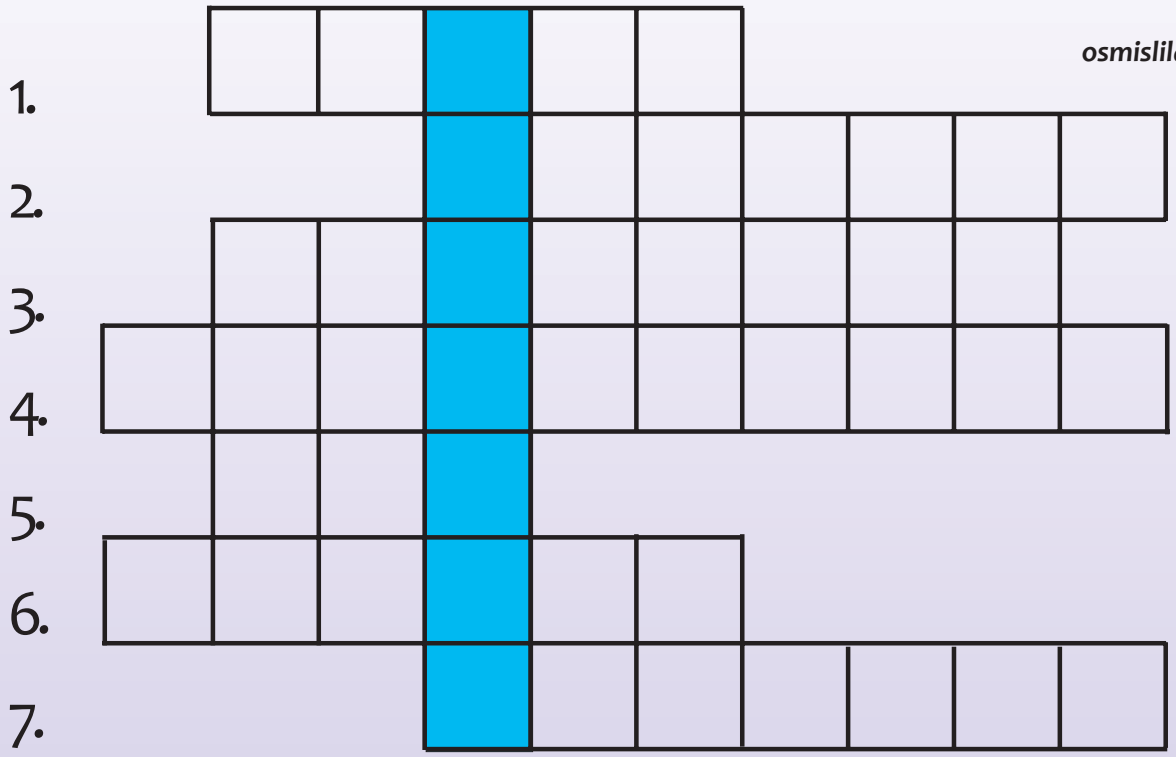

1. Osnovna …
2. … zvono
3. … nastava u prirodi
4. Treća smjena – međusmjena
5. Timski …
6. Učenički i profesorski …
7. Pisanje … zadaće (ne radimo kod kuće, već u školi)

školski biseri školski biseri školski biseri školski biseri školski biseri

Profesor izlazi iz učionice.
Drugi profesor (obraćajući se učenicima): Zar ste zaboravili da trebate ustati kad netko uđe ili izađe iz učionice? Pa to se uči u prvom razredu.
Učenik: Ma nije to profesore, nego smo se udebljali.

Učiteljica: Što raste na hrastu?
Učenik: Borovnice.

Učiteljica: Nabroji godišnja doba.
Učenik: Ponedjeljak, utorak, srijeda, četvrtak, petak, subota, nedjelja.

Profesor priča… - Bizantski car se nije slagao oko krunidbe vladara Franačke države…
Profesor: Između koga se vodio taj rat?
Učenik: Između Franaka i … Venecije?

Profesor: U što su ljudi vjerovali u prapovijesti?
Učenik: U sebe.

Profesor: Koja su dva najveća i najvažnija grčka polisa?
Učenik: Romul i Rem.

Profesor: Koliko strofa broji ova pjesma?
Učenik: Devet.
Profesor: Kako zovemo strofu koja ima dva stiha?
Učenik: Kitica.

Profesor: Koliko je bilo križarskih ratova?
Učenik: Šezdeset.

Učiteljica: Nabroji dane u tjednu.
Učenik: Proljeće, ljeto, jesen, zima.

pripremile: Mia Čop i Barbara Geld

MATURALAC SEDMAŠA

Jurrasic Park

Ispod tisućljetne brijunske masline